

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Syllabus Titulorum, Capitem, Quæstionum, In Hoc Tertio Libro Decretalivm Contentarvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

SYLLABUS
 TITULORUM, CAPITUM,
 QUÆSTIONUM,
 IN HOC
 TERTIO LIBRO
 DECRETALIVM CONTENTARVM.

TITULUS I.
 De Vita & honestate Cleri-
 corum.

Quæst. 1. Clerici nomen unde, & quid importet.

Quæst. 2. An & qualiter Clericatus sit honor & dignitas.

Quæst. 3. Quinam in specie veniant nomine Clericorum.

Quæst. 4. Honestas Clericorum, de qua hic, in quibus consistat.

Quæst. 5. Vita & morum probitas in Clerico requisita quotuplex.

Quæst. 6. Habitus Clericalis quis seu qualis sit.

Quæst. 7. Tonsura Clericalis qualis esse debeat.

Quæst. 8. Ad vestem Clericalem & tonsuram deferendam an & qua obligatione obligentur Clerici majorum & minorum Ordinum habentes beneficium.

Quæst. 9. Clerici primæ tonsuræ & minorum, non habentes beneficium, s. officium Ecclesiasticum, an & quando deferre teneantur vestem & tonsuram Ecclesiasticam.

Quæst. 10. An & qualiter Clerici minoristæ carentes beneficio, demisso semel habitu, eundem reassumentes gaudeant de novo privilegio fori.

Quæst. 11. An Clericus minorista ob non delatum habitum privatus beneficio fori, privetur quoque privilegio canonis.

Quæst. 12. Quibus Clericis prohibitum deferre tonsuram & habitum Clericalem.

Quæst. 13. An & qualiter Clericis prohibitum gestare arma.

Quæst. 14. An Clerici gestantes arma amittant privilegium fori.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

Quæst. 15. An Clericus à Magistratu seculari spoliari possit armis de nocte incedens armatus.

Quæst. 16. An & qualiter Clericis prohibitum exercere officia, negotia & commercia secularia.

Quæst. 17. An & qualiter Clericis prohibita negotiatio proprietatis seu mercatura, & quæ illa dicatur.

Quæst. 18. An liceat Clericis per alium exercere negotiationem propriè talem.

Quæst. 19. Quenam præterea exercitia prohibita Clericis.

Quæst. 20. Quæ pena statuta Clericis immiscentibus se officiis & negotiis secularibus, aut intendentibus iocolatoribus & histrionibus.

Quæst. 21. An etiam Clerici initiati tantum prima tonsura & ordinibus minoribus ob negotiationem amittant privilegium fori.

Quæst. 22. Quæ pena statuta Clericis exercentibus officium macellariorum vel tabernariorum.

Quæst. 23. Quam panam incurrant Clerici ludiones exercentes ludos inhonestos, artem iocolatoriam, mimicam seu histrionicam, & facientes se buffones.

TITULUS II.
 De cohabitatione clerico-
 rum & mulierum.

Quæst. 24. Quibus feminis cohabitare Clericos iura permittant.

Quæst. 25. Quibus mulieribus cohabitare Clericos iura prohibeant.

Quæst. 26. Quenam etiam independenter à cohabitatione prohibeatur Clericis conversatio cum mulieribus.

(A)

Quæst.

Quæst. 27. Quæ sint pæna Clericorum cohabitantium cum mulieribus suspectis, aut alias familiarius cum illis conversantium.

Quæst. 28. Concubinitus & Clericus concubinaris quis, & quæ dicatur concubina.

Quæst. 29. Qualiter concubinitus & concubinaris dicatur notorius.

Quæst. 30. A quo iudice crimen concubinitus puniendum.

Quæst. 31. An & qualiter iudex Ecclesiasticus procedere possit cum concubinario ad excommunicationem.

Quæst. 32. An & qualiter concubinaris incurrant suspensionem.

Quæst. 33. An & qualiter ad privationem fructuum beneficii cum clericis concubinaris procedatur.

Quæst. 34. An & qualiter concubinaris statuta pæna privationis beneficii.

Quæst. 35. An adhuc sint aliæ pæna concubinariorum.

Quæst. 36. Harum pænarum executio an suspendi valeat, & ad quem de his pertineat cognoscere.

Quæst. 37. An dictæ pæna statuta concubinaris locum quoque habeant in simplici fornicatione non habente qualitatem concubinitus.

Quæst. 38. Qualis pæna statuta Clerico, qui citra consuetudinem fornicandi seu qualitatem concubinitus fornicationem simplicem, vel etiam qualificatam admittit.

Quæst. 39. Qualiter procedendum contra clericos, qui publicè dicuntur habere concubinas, sed citati & examinati id negant.

Quæst. 40. Num publicè concubinaris cogi possint ad jurandum se velle concubinas dimittere.

TITULUS III.

De Clericis conjugatis.

Quæst. 41. An, qui, & quo jure Clerici prohibeantur contrahere matrimonium.

Quæst. 42. An & qualiter conjugatus promoveri possit ad sacros ordines.

Quæst. 43. An & qualiter Clericus conjugatus promoveri possit ad beneficium Ecclesiasticum, administrationem, & obtinere pensionem Ecclesiasticam.

Quæst. 44. An & quando clericus contrahendo matrimonium privandus beneficiis præhabitis.

Quæst. 45. An igitur & qualiter ipso jure amittantur beneficia & pensiones, contracto à Clericis matrimonio.

Quæst. 46. An & qualiter vacent beneficia ob contractum matr. nulliter seu invalidè.

Quæst. 47. An cum nulliter contrahente matrimonium dispensare possit Episcopus, ut retineat beneficium, vel redire possit ad beneficium ideo amissum, aut ad officia Ordinum exercenda.

Quæst. 48. Quid probandum impetranti beneficium ob matrimonium vacans, si ve ipso jure, sive per sententiam.

Quæst. 49. Clericus in minoribus constitutus an & quæ privilegia amittat contrahendo matrimonium.

Quæst. 50. An Clerici conjugati novantes dictas condiciones amittant privilegium canonis & fori exercendo negotiationes.

TITULUS IV.

De Clericis non residentibus in ecclesia vel præbenda.

TITULUS V.

De præbendis & dignitatibus.

TITULUS VI.

De Clerico ægrotante vel debilitato.

Quæst. 51. An Clericus propter ægritudinem amittat beneficium aut fructus istius.

Quæst. 52. Quid in hoc puncto dicendum de Clerico mutilato.

Quæst. 53. Quid dicendum de laborante lepra aliove simili morbo incurabili.

TITULUS VII.

De Institutionibus.

TITULUS VIII.

De concessione præbendæ & ecclesiæ non vacantis.

Quæst. 54. Quid & quotuplex sit vacatio beneficii.

Quæst. 55. Vacatio beneficii in spe quot modis contingat.

Quæst. 56. An & qualiter vacent beneficia manualia, regularia, beneficia de mensa, unita, & beneficia ecclesiarum non numerata.

Quæst. 57. Quenam vacatio veniat nomine vacationis simpliciter prolata.

Quæst. 58. An expresso uno modo vacandi non veniat alius.

Quæst. 59.

Quæst. 59. Qualiter vacatio & modus & mensis exprimenda in impetratione & provisione beneficii.

Quæst. 60. An exprimendum beneficii de jure vacans non vacare de facto.

Quæst. 61. Qualiter vacatio beneficii narrata, vel etiam independenter à narratione illius verificanda.

Quæst. 62. Quotempore vacare dicatur beneficium.

Quæst. 63. Ubinam seu quo loco vacare dicatur beneficium.

Quæst. 64. Qualiter consumatur vacatio.

Quæst. 65. Qualis vacatio requiratur & sufficiat, ut beneficia provideri possint.

Quæst. 66. Quamdiu beneficia vacare possint.

Quæst. 67. Vacantium beneficiorum collatio cur, quando, qualiter, ob quid, & ad quos devolvatur.

Quæst. 68. An beneficium necdum vacans provideri possit.

Quæst. 69. An beneficium, antequam vacet, promitti possit.

Quæst. 70. An etiam prohibita promissio de beneficio aliquo vacaturo in genere sub hac verborum forma: conferam, cum potuero, vel ubi occasio se obtulerit.

Quæst. 71. Quid statuendum circa expectativas.

Quæst. 72. An & qualiter non obstantibus expectativis, recipi possint canonici supernumerarii, cum expectatione futura præbenda.

Quæst. 73. An Episcopus aliusve collator ordinarius de legare possit seu concedere alteri facultatem conferendi beneficium proximè vacaturum.

Quæst. 74. Quæ sint pænæ patientis sibi provideri de beneficio necdum vacante.

TITULUS IX.

Ne sede vacante aliquid innovetur.

Quæst. 75. An & qualiter ad ministratio & iurisdictio Episcopalis transeat ad Capitulum sede vacante.

Quæst. 76. In qua iurisdictioe & in quibus succedat Episcopo Capitulum.

Quæst. 77. An & qualiter Capitulum condere possit statuta.

Quæst. 78. An possit de delictis inquirere, ea cognoscere & punire.

Quæst. 79. An possit ferre censuras, ab iis aliisque casibus absolvere.

Quæst. 80. An & in quibus casibus dispensare possit, & indulgentias concedere.

Quæst. 81. Quid possit circa approbandos & reprobandos confessarios.

Quæst. 82. Quid possit quoad cognitionem causarum arduarum, matrimonialium, feudaliū.

Quæst. 83. Quid possit quoad assistendum matrimonio.

Quæst. 84. Quid possit quoad ultimas voluntates, & aditionem hereditatis.

Quæst. 85. Quid possit circa alienationem bonorum Ecclesia, ad litigandum super iis.

Quæst. 86. Quid possit circa accipiendum mutuo pecuniam, & exigendum subsidium caritativum.

Quæst. 87. Quid possit circa visitationem, & dandam licentiam monialibus egressiendi monasterio.

Quæst. 88. An dare possit licentiam novitius, ut intra duos menses ante professionem disponere possint de suis bonis.

Quæst. 89. An dare possit Clerico licentiam transeundi ad alienam diocesim, dum ibi adipiscitur beneficium.

Quæst. 90. Quid possit circa celebrandam synodum.

Quæst. 91. Quid possit circa dandam commissionem extraneo Episcopo exercendi pontificalia & dandas dimissorias.

Quæst. 92. An capitulum sede vacante admittatur ad comitia Imperialia.

Quæst. 93. Quid possit quoad erectiones novarum ecclesiarum & beneficiorum, constituendumque in iis jus patronatus.

Quæst. 94. Quid possit circa presentationem, institutionem, confirmationem, postulationem.

Quæst. 95. Quid possit circa collationem beneficiorum.

Quæst. 96. Quid possit circa provisionem parochialium conferendorum per concursum.

Quæst. 97. Quid possit circa commendanda beneficia.

Quæst. 98. Quid possit circa resignationes beneficiorum recipiendas & resignatorum collationes.

Quæst. 99. Quid possit circa beneficia unienda, dismembranda, extinguenta, alteranda.

Quæst. 100. Quid possit, & ad quid teneatur Capitulum circa constituendum vicarium.

Quæst. 101. Quid possit post constitutum à se vicarium per scriptum.

Quæst. 102. Quid possit vel non possit vicarius capitularis vi translata in eum potestatis Capitularis.

Quæst. 103. Quando expiret officium vicarii capitularis & vacantis sedis.

TITULUS X.

De his, quæ fiunt à Prælatiſ fine conſenſu Capituli.

Quæſt. 104. An conſilium Capituli exquirere debeat Episcopuſ aliuſve Prælatuſ.

Quæſt. 105. In quibus in ſpecie teneatur vel non teneatur exquirere conſilium Capituli Prælatuſ.

Quæſt. 106. An dum jura vel etiam conſuetudo exigunt requiſitionem conſilii, Episcopuſ aliuſve Prælatuſ, illud ſequi teneatur.

Quæſt. 107. Conſenſuſ Capituli, ubi requiritur, qualis eſſe debeat.

Quæſt. 108. In quibus generatim neceſſarius ſit vel non ſit conſenſuſ Capituli, & in quibus ejuſ omiſſio præjudicet Eccleſiæ.

Quæſt. 109. An & qualiter requiratur conſenſuſ capituli ad alienationem rerum Eccleſiæ.

Quæſt. 110. An etiam requiratur conſenſuſ Capituli cathedraliſ, aut ſaltem ejuſ Conſilium in alienatione rei pertinentiſ ad Eccleſiam inferiorē.

Quæſt. 111. An & qualiter alienationem factam ſine conſenſu Capituli, aut etiam contradicente, Capitulum ex poſt ratiſicando validam reddere poſſit.

Quæſt. 112. An & qualiter præter conſenſum ad alienationem rei eccleſiaſticae requiratur ſubſcriptio Capituli.

Quæſt. 113. An & qualiter requiratur conſenſuſ Capituli ad creationem nove parochiæ, monaſterii, canonicatuſ, dignitatiſ.

Quæſt. 114. An & qualiter requiratur conſenſuſ Capituli ad præſentationem ad beneficia & collationem eorundem.

Quæſt. 115. An & qualiter requiratur conſenſuſ Capituli cathedraliſ ad faciendam reſcindendamque unionem beneficii cum alio.

Quæſt. 116. An legatuſ Apoſtolicuſ de latere unire poſſit beneficia ſine conſenſu Capituli Cathedraliſ.

Quæſt. 117. An in unione beneficii Eccleſiæ collegiatæ, cujuſ collatio ſpectat ad collatorem inferiorē, requiratur conſenſuſ Capituli Cathedraliſ.

Quæſt. 118. An ad diſſolutionem unioniſ & diſmembrationem requiratur conſenſuſ Capituli Cathedraliſ.

Quæſt. 119. An & qualiter conſenſuſ Capituli requiratur ad ſuppreſſionem beneficiorum.

Quæſt. 120. Circa decimas concedendas

Eccleſiæ vel pio alicui loco, quando requiratur conſenſuſ Capituli Cathedraliſ.

Quæſt. 121. An & qualiter requiratur conſenſuſ Capituli in puniendiſ exceſſibuſ ſubditorum, & in ventilandiſ cauſiſ criminalibuſ etiam ipſorum Canonicorum Cathedralium.

Quæſt. 122. An Prælatuſ ſine conſenſu Capituli renunciare poſſit hæreditati vel legato rei immobiliſ vel mobiliſ pretioſæ.

TITULUS XI.

De hiſ, quæ fiunt à majore parte Capituli.

Quæſt. 123. Nomine Capituli quiſ hic intelligatur.

Quæſt. 124. Quinam ſint perſonæ conſtituenteſ Capitulum.

Quæſt. 125. An nomine Capituli veniat Prælatuſ, & in ſpecie Decanuſ, item Vicariuſ & Coadiutor Episcopuſ.

Quæſt. 126. Quando & per quem convocandam Capitulum.

Quæſt. 127. An & qui Canonici vocandi ad Capitulum.

Quæſt. 128. Quo in loco habendum Capitulum.

Quæſt. 129. An & qualiter duæ parteſ Capituli conſtituant & repræſentent totum Capitulum, ſint que neceſſariæ ad hoc, ut actuſ Capitulariſ valeant.

Quæſt. 130. Qua dicatur pars major & ſanior Capituli.

Quæſt. 131. An & qualiter, ut acta Capituli valeant, ſufficiat & requiratur, à majore parte præbitum conſenſum Capituli.

Quæſt. 132. An pars major Capituli poſſit aliquid decernere cum præjudicio minoris partiſ.

TITULUS XII.

Ut beneficia Eccleſiaſtica ſine diminutione conferantur.

Quæſt. 133. Quotuplex contingat diminutio beneficiorum, & quid hic veniat nomine collationiſ.

Quæſt. 134. Qualiter prohibeatur c. unico h. t. providere alicui de beneficio cum diminutione, quæ ſit per impoſitionem novi oneriſ.

Quæſt. 135. An & qualiter Episcopuſ alterque collator prouidiſ ſuiſ applicare poſſit fruſtuſ obvenienteſ tempore beneficii vacantiſ, aut etiam relictoſ à mortuiſ Rectoribuſ.

Quæſt. 136. An Episcopuſ imponere nequeat onuſ perſonale beneficio vacanti.

Quæſt.

Quæst. 137. An monasterium, cui incorporata parochia, dum in ea investiri facit vicarium, non tantum sibi reservare possit annuam pensionem, sed etiam auctis realibus augere.

Quæst. 138. An resignatio fieri possit reservatis resignanti omnibus fructibus beneficii.

Quæst. 139. An ab eo, qui de novo receptus in Canonicum, prout & in admissione ad possessionem Canonicatus vel beneficii alterius possit aliquid exigere aut solvi, v.g. pecunia aliqua, fructus primi anni, convivium simileve aliquid pro Canonicis vel beneficiariis illius Ecclesiæ, seu in commodum illorum.

Quæst. 140. Quid circa annatas solvendas sedi Apostolicæ.

TITULUS XIII.

De rebus Ecclesiæ alienandis vel non.

§. I.

De nomine & speciebus alienationis, de que personis alienare, & rebus alienari prohibitis vel permissis.

Quæst. 141. Nomine Ecclesiæ quæ alia loca veniant.

Quæst. 142. Nomine alienationis quæ veniant.

Quæst. 143. An & qualiter per permutationem alienari possint res Ecclesiasticæ.

Quæst. 144. An & qualiter bona Ecclesiastica alienari possint per concessionem in feudum vel emphyteusim.

Quæst. 145. An & quando per locationem alienari censeantur bona seu res ecclesiæ.

Quæst. 146. An beneficiarius fructus beneficii sui licite absque solemnitate ad longum tempus locare aut vendere possit.

Quæst. 147. An valeat mandatum ad locandum res ipsius Ecclesiæ ultra triennium.

Quæst. 148. An & qualiter valeat renovatio locationis factæ ad triennium, eo nondum elapso.

Quæst. 149. An & qualiter per contractum superficiarium libellarium & similem res ecclesiæ alienentur.

Quæst. 150. An & qualiter res ecclesiastica alienentur per constitutionem servitutem in ea.

Quæst. 151. An & qualiter fieri possit alienationis rerum ecclesiæ per constitutionem census.

Quæst. 152. An & qualiter res ecclesiæ alienentur per hypothecationem earum.

R. P. Leur, Jur. Can. Lib. III.

Quæst. 153. Qualiter alienentur cessione litis vel juris.

Quæst. 154. An Prælati sine solemnitatibus nequeat repudiare legatum vel hereditatem oblatam ecclesiæ.

Quæst. 155. An & qualiter translatio rerum ecclesiæ tanquam alienatio prohibita.

Quæst. 156. An & qualiter compromissio super rebus ecclesiæ contineat alienationem prohibitam.

Quæst. 157. An in concessione per precarium vel ad beneplacitum ecclesiæ rei immobilis aut mobilis pretiosæ solemnitates juris sint servandæ.

Quæst. 158. An & qualiter per unionem Ecclesiæ vel beneficii unius cum alio contingat alienatio, eaque solemnitates juris requiratur.

Quæst. 159. An & qualiter Papa alienare possit res ecclesiasticas.

Quæst. 160. Qualiter Prælati inferiores res ecclesiæ alienare possint.

Quæst. 161. Quæ res seu in quibus casibus alienari prohibeantur, etiam servata forma & solemnitatibus.

Quæst. 162. Quæ res Ecclesiasticæ libere & sine solemnitate iuris alienari possint.

Quæst. 163. Quenam sint & dicantur res mobiles pretiosæ prohibite alienari, sine solemnitatibus, dum sunt Ecclesiæ.

Quæst. 164. Quæ censeantur bona immobilia, & hinc inalienabilia.

Quæst. 165. Quid possit vel non possit Ecclesiæ vel monasterium circa alienationem reliquiarum.

Quæst. 166. An patrimonium, ad cuius titulum ordinatus aliquis alienari possit sine solemnitate.

§. II.

De causis & solemniter requisitis ad alienationem rerum ecclesiæ.

Quæst. 167. An ad alienationem rerum Ecclesiæ requiratur causa, & qualiter facta sine causa valeat.

Quæst. 168. An ad alienationem validam & licitam sufficiat causa dubia vel existimata.

Quæst. 169. Quæ sint cause legitime alienandi cum solemnitatibus requisitis res Ecclesiæ immobiles pretiosas.

Quæst. 170. An ad alienationem rerum immobilium aut mobilium pretiosarum ecclesiæ requirantur solemnitates speciales, sine quibus sit licita aut valida.

Quæst. 171. An & unde in dubio presumatur & probetur in alienatione rerum Ecclesiæ intervenisse solemnitates.

Quæst. 172. An & qualiter alienatio rerum

(B)

rerum ecclesiae ob omittas solemnitates nulla, iisdem ex intervallo supervenientibus ratificetur.

Quaest. 173. In quibus casibus non requirantur solemnitas ad alienationem rerum Ecclesiae etiam immobilium & mobilium pretiosarum, etiam in locis, ubi recepta Extravag. ambitiosa.

Quaest. 174. Quae sint in specie solemnitates juris ad licitam & validam rerum ecclesiae alienationem requisitae.

Quaest. 175. Superior, cujus consensus in alienatione necessarius, quotuplex, & quotupliciter ab eo praestetur.

Quaest. 176. An & cujus superioris consensus precedere debeat actum alienationis.

Quaest. 177. An & cujus consensus sit necessarius Episcopo alienanti.

Quaest. 178. An & cujus superioris consensus ad alienationem faciendam ab ecclesia, monasterio, aut Praelato exempto necessarius.

Quaest. 179. An & cujus superioris consensus requiratur ad alienationem faciendam ab Ecclesia, monasterio Praelato non exempto.

Quaest. 180. An ad alienationem rerum Ecclesiae necessarius consensus Patroni illius.

Quaest. 181. An & qualiter ad alienationem rerum Ecclesiae requirendus consensus Principis secularis, in quo ea sita.

Quaest. 182. Consensus Papae ad alienationes rerum Ecclesiasticarum validas an sit necessarius.

Quaest. 183. An ad valorem alienationis post Extravag. ambitiosam praeter consensum Apostolicum necessariae adhuc sint caeterae solemnitates iuris & iusta causa.

Quaest. 184. An & qualiter alienare possit sine consensu Papae, qui juravit se sine eo non alienaturum.

Quaest. 185. Consensus Apostolicus in alienatione, qualiter concedatur.

§. III.

De alienationis revocatione rerum alienatarum repetitione & male alienantium penis.

Quaest. 186. An & qualiter Ecclesia agere possit contra praelatum, qui res illius male alienavit.

Quaest. 187. An & qualiter competat Ecclesiae actio contra possessorem rei male alienatae.

Quaest. 188. A quo revocanda alienatio, & alienata repetenda.

Quaest. 189. An & qualiter a Papa revocari possit aut debeat alienatio rerum Ecclesiae ab ipso ejusve antecessore facta.

Quaest. 190. An & qualiter repetentibus bona male alienata opponi possit exceptio translationis eorum in locum pium, aut exceptio defectus dominii in repetente, vel etiam praescriptio eorum.

Quaest. 191. An & quando Ecclesia lesa per alienationem rerum suarum restituenda in integrum.

Quaest. 192. An & qua pena statuta in Jure civili male alienantibus res Ecclesiae.

Quaest. 193. Quae pena iis statutae Jure Canonico antiquo & moderno, praesertim per Extravag. ambitiosa.

Quaest. 194. An ea pena Extravagantis, ubi ea obtinet, incurrantur ante omnem declarationem.

Quaest. 195. Quis in illis penis jam incurfis dispensare & ab iis absolvi possit.

Quaest. 196. Quinam excusentur ab his penis, etiam ubi dicta Extravag. & decretum S. Congregationis sunt recepta.

Quaest. 197. An illas & quas alias penas incurrant Cardinales male alienantes res Ecclesiarum suarum.

Quaest. 198. An delegatus Papa concedens facultatem alienandi in detrimentum Ecclesiae, aut procurans decretum alienationis, aut suadens Papa alienationem, incurrat dictas penas.

Quaest. 199. An & qualiter recepta fuerit, & modo sit illa Extravagans.

TITULUS XIV.

De Precariis.

Quaest. 200. Quotupliciter hoc nomen in Jure usurpetur, & quid importet

Quaest. 201. In quo differat precarium a donatione & commodato.

Quaest. 202. An & qualiter possessio transeat ad eum, cui conceditur precarium, & quae competant remedia possessoria.

Quaest. 203. An & qualiter precarium transeat ad heredem, vel successorem concedentis vel recipientis.

Quaest. 204. Quae sint causa precarii.

Quaest. 205. Quisnam effectus precarii.

Quaest. 206. An illa obligatio pariat interdum praetorium de precario aut etiam actionem.

Quaest. 207. An & qualiter precarium exspiret morte accipientis, vel concedentis ejusve revocatione.

Quaest. 208. Quibus aliis modis finiatur precarium.

Quaest. 209. Quid sint precaria seu precaria, & in quo differant a precario.

Quaest. 210. In quo precaria differant ab emphyteusi.

Quaest.

Quæst. 211. An ad concessionem preccariarum requirantur solennitates iuris.

Quæst. 212. An & qualiter expiret preccaria.

TITULUS XV. De commodato.

Quæst. 213. Commodatum quid sit, & quomodo ab aliis contractibus differat.

Quæst. 214. Quinam commodare possint.

Quæst. 215. Quenam ex commodato oritur obligatio.

Quæst. 216. An & qualiter commodatarius obligetur ex casu fortuito.

Quæst. 217. Quid juris, dum res commodata missa ad commodatarium, vel commodata restituenda remissa per nuncium pereat in via.

Quæst. 218. An & qualiter ex dolo & culpa teneatur commodatarius ad damnum, si res apud ipsum deterioretur aut pereat.

Quæst. 219. Contractus commodati an & qualem actionem pariat.

TITULUS XVI. De deposito.

Quæst. 220. Quid sit depositum.

Quæst. 221. Quotuplex sit depositum.

Quæst. 222. Quinam esse possint depositores & depositarii.

Quæst. 223. Quæ res deponi possint.

Quæst. 224. An & quando depositarius re deposita uti possit.

Quæst. 225. Quenam ex deposito nascatur obligatio.

Quæst. 226. Quale in diligentiam adhibere, & ex qua culpa teneatur depositarius, dum res apud ipsum perit aut facta deterior.

Quæst. 227. Qualiter ad casus fortuitos teneatur.

Quæst. 228. An, dum res deposita apud Canonicum vel religiosum ejusdem dolo vel culpa lata periit aut deteriorata Ecclesia vel monasterium teneatur damnum rescire.

Quæst. 229. An potestas laica cogere possit clericum ad restituendum depositum.

Quæst. 230. An depositarius in periculo naufragii, incendii &c. possit præferre res proprias alienis apud se depositis, si utrasque eripere nequit.

Quæst. 231. Qualis ex deposito pariat & competat actio deponenti.

Quæst. 232. Contra quem competat actio depositi.

Quæst. 233. Ad quæ detur actio depositi directa.

Quæst. 234. Quid sit actio depositi contraria, cui & ad quid ea competat.

Quæst. 235. An & quæ actioni depositi directæ opponi possint & morari executionem.

Quæst. 236. Quomodo depositum finiatur.

TITULUS XVII. De emptione & venditione.

CAP. I.

De essentia & divisione emptionis & venditionis.

Quæst. 237. Quid sit emptio & venditio.

Quæst. 238. An sit venditio & emptio, dum emptor partim pecuniam, partim rem aliam certam loco integri pretii pro merce paciscitur.

Quæst. 239. An & qualiter solo mutuo consensu absque traditione constituitur & perficitur emptio & venditio.

Quæst. 240. An consensus ille sit sufficienter expressus per verba: volo emere, volo vendere, aut etiam per hoc, quod precedente promissione vendendi, res accepto pretio tradatur.

Quæst. 241. Qualis esse debeat dictus consensus.

Quæst. 242. An & quis error impediat consensum ad emptionem requisitum.

Quæst. 243. An de substantia emptionis & venditionis sit certa verborum forma aut scriptura.

Quæst. 244. Quotupliciter venditio & emptio dividatur.

CAP. II.

De pactis & conditionibus, quæ emptioni apponi possunt & solent.

Quæst. 245. An licite & valide adjiciantur pacta venditioni & emptioni, & quotuplicis generis illa sint.

Quæst. 246. Quid nominis & quid rei sit pactum legis commissoria.

Quæst. 247. Pactum commissorium seu lex commissoria num licite emptioni & venditioni apponatur.

Quæst. 248. Quos effectus pariat lex commissoria.

Quæst. 249. Pactum additionis in diem quid sit, unde nomen & originem trahat, & an sit licitum.

Quæst. 250. Quotupliciter fieri possit hæc additio in diem.

Quæst. 251. Quinam sint effectus huius pacti additionis in diem pure facti sub conditione resolutive pendente adhuc hac conditione.

Quæst. 252. Qui sint effectus huius pacti in diem additionis existente iam illa conditione resolutive.

Quæst. 253. Quæ conditiones requirantur, ut pactum in diem additionis pure factum illos effectus habeat.

Quæst. 254. Pactum retrovendendi quid sit, & quotupliciter adjiciatur.

Quæst. 255. Quos fructus seu effectus pariat hoc pactum retrovendendi.

Quæst. 256. Ad quid obligetur venditor redempturus rem venditam ratione pretii reddendi.

Quæst. 257. Ad quid obligetur reemens ratione accessionum & expensarum ab emptione in & circa contractum emptionis & in rem venditam factarum.

Quæst. 258. Contractus mohatra sevaratæ, quid sit, & an sit licitus.

Quæst. 259. Contractus ceteri emptionis cum pacto revenditionis an sint liciti.

CAP. III.

De personis, quæ emere & vendere, & rebus quæ emi vendique possint.

Quæst. 260. Quinam emere & vendere possint.

Quæst. 261. An & qualiter concessum Clericis, aut prohibitum emere & vendere.

Quæst. 262. Quinam præterea speciali-ter prohibeantur emere & vendere.

Quæst. 263. Quæ res emi vendique possint.

Quæst. 264. Res non existentes an & qualiter emi possint.

Quæst. 265. An homo liber vendi possit.

Quæst. 266. Res spirituales & sacrae an & qualiter vendi possint.

Quæst. 267. Res publicæ an & qualiter emi & vendi possint.

Quæst. 268. An & qualiter officia secularia vendi possint.

Quæst. 269. Iura, servitutes, debita qualiter emi & vendi possint.

Quæst. 270. An omnia bona & tota hereditas vendi possint.

Quæst. 271. Res propria emptoris an & qualiter eidem vendi possint.

Quæst. 272. An & qualiter res aliena vendi possint.

Quæst. 273. An res litigioso vendi possint.

Quæst. 274. An res dotales vendi possint.

Quæst. 275. An res hypothecata vendi possint.

Quæst. 276. An & qualiter quilibet condominorum ejusdem rei partem suam vendere possint.

Quæst. 277. Quæ sint, quæ vendi nequeant ex speciali ratione, aut etiam certis personis.

CAP. IV.

De pretio rerum venalium.

Quæst. 278. Quid sit pretium, & in quo consistat.

Quæst. 279. Quotuplex sit pretium.

Quæst. 280. An & qualiter ad venditionem & emptionem requiratur pretium vulgare.

Quæst. 281. Unde iustitia pretii vulgaris quoad sui variationem desumenda.

Quæst. 282. Ob quas causas vel circumstantias pretium minui possit, & res emi minus infimo pretio.

Quæst. 283. An etiam credita seu debita solvenda v.g. post annum emi quoque possint minoris anticipata solutione.

Quæst. 284. Ex quibus causis res vendi possint carius, quam perse valeant.

Quæst. 285. An peregrinis & exteris carius liceat vendere quam indigenis.

Quæst. 286. An & qualiter sciens pretium mercium brevi tempore augendum vel minuendum possit nunc emere aut vendere pretio currente.

Quæst. 287. Num is, cui quid vendendum aut emendum commissum designato pretio, decrementum vel incrementum sibi reservare possit.

Quæst. 288. Quæ sit læsio ultra dimidium iusti pretii, & an exinde vel etiam ex læsione infra dimidium invalida sit emptio vel venditio, aut saltem rescindenda, vel detur actio.

Quæst. 289. Emptor lædens ultra dimidium iusti pretii, si eligat rem restituere, an & præter eam restituere debeat.

CAP. V.

De variis obligationibus venditoris & emptoris ante & post venditionem.

Quæst. 290. An & qualiter venditor teneatur manifestare emptori vitium rei emendæ.

Quæst. 291. An & quantum restituere debeat vendens merces vitio affectas.

Quæst. 292. An emptor monere teneatur venditorem de bonitate rei.

Quæst. 293. An & qualiter teneatur

venditor ad rem emptam tradendam, & emptor ad solvendum pretium.

Quaest. 294. An & qualiter res vendita tradenda libera.

Quaest. 295. An necesse sit, venditam rem ita tradi, ut traditione dominium transferatur in emptorem.

Quaest. 296. An & qualiter venditor obligetur rem venditam tradere cum fructibus.

Quaest. 297. An & qualiter venditor praeter fructus cum re vendita tradere teneatur etiam illius accessiones seu pertinentias.

Quaest. 298. Cui teneatur venditor rem venditam tradere, dum eam successively vendidit duobus.

Quaest. 299. Qualiter perfecta venditione ad traditionem usque venditor teneatur rem venditam conservare.

Quaest. 300. Quid sit evictio, & qualiter venditor teneatur emptori de praestata evictione.

Quaest. 301. Quid possit emptor, & ad quid teneatur venditor, dum imminet evictionis periculum, eo quod emptori a domino rei venditae lis moveatur.

Quaest. 302. An & qualiter, tam ut emptor agere possit de evictione contra venditorem, quam ut venditor possit, aut etiam teneatur defendere emptorem, litemque assumere, emptor ei denunciare debeat litem sibi motam.

Quaest. 303. An facta legitime hac denunciatione, emptor excusetur a prosecutione litis & defensione rei emptae.

Quaest. 304. An & quos sumptus ab emptore impensos in litem & liberationem rei ab evictione venditor teneatur ei refundere.

Quaest. 305. Num actio de evictione competens emptori adversus suum venditorem transeat ad particularem emptoris successorem.

Quaest. 306. In quibus casibus de evictione non teneatur venditor.

Quaest. 307. In quibus contra contractibus evictio locum habeat.

CAP. VI.

De aliis effectibus emptionis & venditionis, ubi de periculo & commodo rei venditae & actionibus empti.

Quaest. 308. Periculum rei venditae venditione perfecta an spectet ad emptorem, an ad venditorem.

Quaest. 309. Qualiter responsio ad praecedentem questionem extendenda.

Quaest. 310. Qualiter dicta responsio limitanda.

Quaest. 311. Commoda rei venditae

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

quae dicantur, quotuplicia sint, & ad quem spectent re nec dum tradita.

Quaest. 312. Actio empti quid & qualis & quotuplex, quando oriatur, quibus & contra quos, & ad quae detur.

Quaest. 313. Quid sit actio venditi, seu ex vendito, qualis, quotuplex, quando negetur.

Quaest. 314. Ad quae venditori concedatur haec actio.

Quaest. 315. Actio adhibitoria quae dicatur, unde ortum habeat, quibus, contra quos, ad quid detur, & quae, ut competat, requirantur.

Quaest. 316. Actio estimatoria quid sit, quibus, contra quos, & ad quid detur.

Quaest. 317. Quantum tempus a jure concedatur ad actiones illas rehibitoriam & estimatoriam, intentandas.

CAP. VII.

De emptione & venditione, ut obnoxia Juri Protimiseos, juri retractus & rescissioni.

Quaest. 318. Quid sit ius protimiseos, & quis eius effectus.

Quaest. 319. In quibus & respectu quorum ius protimiseos conventionale proprie locum habeat.

Quaest. 320. Quinam jure protimiseos legali in emptione aliis praeferendi.

Quaest. 321. An de jure communi constitutum hoc ius protimiseos adhuc vigeat.

Quaest. 322. Quid & quotuplex sit ius retractus specialis, prout distinguitur a jure protimiseos speciali.

Quaest. 323. Quibus competat vel non ius retractus gentilitium.

Quaest. 324. Quinam in retractu praeferendi.

Quaest. 325. An & qualiter ius retractus per cessionem in alium transferri possit.

Quaest. 326. Quanam res obnoxiae, vel non, retractui.

Quaest. 327. In quibus venditionibus aliisque contractibus retractus locum habeat.

Quaest. 328. Quodnam sit tempus retractui concessum.

Quaest. 329. Quales condiciones servare debeat retrahens, ut retractus sit legitimus.

Quaest. 330. An & qualiter retractus consensu emptoris & venditoris impediri possit, aut ab eo, cui competit, renunciari.

Quaest. 331. Ex quibus causis, & in specie

(C)

specie, an & qualiter mutuo consensu contrahentium venditio & emptio dissolvatur.

TITULUS XIIX. De locato & conducto.

CAP. I.

De natura locationis & conductionis, de personis, quæ locare & conducere, & rebus, quæ locari & conducì possunt.

Quæst. 332. *Quid sit locatio & conductionis.*

Quæst. 333. *Qui locare & conducere possint aut prohibeantur.*

Quæst. 334. *An & qualiter locatio & conductionis transeat ad successorem seu qualiter successor teneatur stare locationi & conductioni.*

Quæst. 335. *Quænam res locari & conducì possint, aut prohibeantur.*

Quæst. 336. *An & qualiter res incorporea locari & conducì possint.*

Quæst. 337. *An & qualiter res & opera propria & aliena locari possint & conducì.*

Quæst. 338. *An res publicæ locari & conducì possint.*

Quæst. 339. *An & qualiter res Ecclesiasticæ locari & conducì possint.*

CAP. II.

De pretio, pro quo, & tempore, ad quod locatio & conductionis fieri possit & debeat.

Quæst. 340. *Mercis seu pensio locationis conventa quando solvenda.*

Quæst. 341. *Mercis conventa quando augeri possit.*

Quæst. 342. *Quando locator teneatur remittere de pensione conventa.*

Quæst. 343. *An & quando ob sterilitatem tota pensio remittenda.*

Quæst. 344. *An & qualiter annorum aliorum ubertate compensetur sterilitas, ita ut non sit locus remissioni.*

Quæst. 345. *Mercis operarum conductionum quæ & qualiter solvenda.*

Quæst. 346. *An & quibus casibus conductor operarum mercedem conventam diminueri vel etiam in totum subtrahere possit.*

Quæst. 347. *Ad quantum tempus fieri possit locatio.*

Quæst. 348. *An & ex quibus causis rem localem dimittere possit conductor ante præfinitum tempus.*

Quæst. 349. *An & quibus ex causis lo-*

cator conductorem possit expellere ante finitum tempus locationis.

Quæst. 350. *Qualiter ob non solutam pensionem expelli possit conductor.*

Quæst. 351. *Qualiter locator, quia ipse eget, re locata expellere possit conductorem.*

Quæst. 352. *Qualiter locator amovere possit conductorem à conductione, quia domus locata eget reparatione.*

Quæst. 353. *Qualiter conductor expelli possit, quia in re locata male versatus.*

Quæst. 354. *An & qualiter, dum huic contractui adjectum tempus, exspirat morte locatoris vel conductoris.*

CAP. III.

De cæteris juribus & obligationibus conductoris & locatoris.

Quæst. 355. *Quid juris competat conductori vi conductionis, & in specie, an & qualiter sublocare possit.*

Quæst. 356. *An & qualiter locator teneatur facere, ut conductor re conducta uti & frui possit.*

Quæst. 357. *An etiam expensas, quas ipse conductor fecit in rem locatam, refundere teneatur locator.*

Quæst. 358. *Tributa & onera rei locatæ imposita an præstare teneatur locator.*

Quæst. 359. *An & qualiter locator teneatur manifestare conductori vitia rei conducende occulta.*

Quæst. 360. *Qualiter re conducta uti debeat conductor.*

Quæst. 361. *Ex qua culpa teneatur conductor, dum res locata apud ipsum perit aut deterioratur, aut etiam ad casus fortuitos citra suam culpam evenientes.*

Quæst. 362. *Quænam sit obligatio locatoris operarum.*

Quæst. 363. *An & qualiter detur actio ex locatione & conductione.*

CAP. IV.

De Emphyteusi.

Quæst. 364. *Emphyteusis unde dicatur, & quotupliciter sumatur.*

Quæst. 365. *Qualiter definienda emphyteusis, quatenus contractus est.*

Quæst. 366. *Quotuplex sit emphyteusis.*

Quæst. 367. *Quinam emphyteusim concedere & accipere possint.*

Quæst. 368. *Quæ res dari aut non dari possint in emphyteusim.*

Quæst. 369. *Quot modis primitus constituitur emphyteusis.*

Quæst.

Quæst. 370. An & ad quos jus emphyteutis semel constitutum transeat.

Quæst. 371. An & qualiter emphyteuta ipse in alium emphyteusum transferre possit.

Quæst. 372. Laudemium quid nominis, quid rei, an & quando successores in emphyteusi id præstare debeant.

Quæst. 373. Qualiter obligetur emphyteuta ad solvendum Canonem.

Quæst. 374. An & qualiter ob non solum Canonem aliasve causas dominus possit privare emphyteutam emphyteusi.

Quæst. 375. An & qualiter dominus recipiens pensionem ab emphyteuta incidente in commissum censeatur remittere caducitatem.

Quæst. 376. An & qualiter emphyteuta teneatur præstare onera imposita rei emphyteuticæ.

Quæst. 377. An & qualiter emphyteuta teneatur ferre damna & casus fortuitos in re emphyteutica contingentes.

Quæst. 378. An & quando præterea in contractu emphyteutico obligatio & actio nascatur tam domino quam emphyteuticæ.

Quæst. 379. Quale jus vi contractus emphyteutici retineat dominus directus, & quale acquirat emphyteuta.

Quæst. 380. Quid juris competat emphyteuticæ circa rem emphyteuticam alienandam, & in specie per venditionem.

Quæst. 381. An & quot præterea modis emphyteuta rem emphyteuticam alienare, aut quasi alienare possit.

Quæst. 382. Qualiter emphyteutis constituta probetur.

Quæst. 383. Qualiter & ex quibus causis extinguatur seu committatur emphyteusis.

Quæst. 384. An & qualiter amissa emphyteusi emphyteuta repetere possit.

TITULUS XIX.

De rerum permutatione.

Quæst. 385. Permutatio qualiter definienda.

Quæst. 386. Qualiter permutatio differat à pactis & contractibus tam nominatis quam innominatis aliis.

Quæst. 387. Qualiter ex permutatione oriatur obligatio, & eâ perfecta sit locus penitentiae.

Quæst. 388. An & qualiter ex permutatione nascatur actio.

Quæst. 389. Cujus periculo facta traditione rei tam res danda quam iam data existat penes accipientem.

Quæst. 390. Quinam res permutari possint.

Quæst. 391. Quenam res permutari possint aut nequeant.

Quæst. 392. An & qualiter res spirituales & ecclesiastica inter se & cum aliis permutari possint.

Quæst. 393. Quid dicendum de permutatione beneficiorum.

TITULUS XX.

De Feudis.

CAP. I.

De natura feudorum, varietate, acquisitione, deque rebus, quæ dari, personis, quæ dare, & quibus dari possit feudum.

Quæst. 394. Quid sit feudum.

Quæst. 395. Quotuplex sit feudum.

Quæst. 396. Quæ res in fundum dari possint.

Quæst. 397. Quinam feudi recipiendi & habendi capaces sint.

Quæst. 398. An igitur & qualiter Clerici aut etiam religiosi obtinere & retinere possint feuda.

Quæst. 399. An & quando feudum ecclesiasticum concedi possit alicui potentiori, quam fuit is, qui illud ab ecclesia habuit.

Quæst. 400. Quot modis acquiri possit feudum.

Quæst. 401. Qualiter acquiratur pacto & mediâ investiturâ.

Quæst. 402. Qualiter concedi possit feudum antiquum ut novum, & novum ut antiquum.

Quæst. 403. Quinam feudum constituere & primitus concedere possint.

Quæst. 404. An quisque vasallus subinfundare possit feudum à se habitum.

Quæst. 405. An & qualiter feudum præscriptione acquiri possit.

Quæst. 406. An feudum acquiri possit successione, & in specie eâ, quæ est ex testamento.

Quæst. 407. Qui & quo ordine succedant ab intestato in feudis nimirum gentilitiis.

Quæst. 408. An & quando femina succedant, in feudis.

Quæst. 409. An & quando monasteria succedant in feudo suorum religiosorum.

Quæst. 410. An & quando succedere possint in feudo muti, cæci, surdi, claudi.

Quæst. 411. Quando in feudo succedant heredes extranei.

Quæst. 412. An & quando in feudo succedat fiscus.

Quæst. 413. An & quando in feudo succedat fidei commissarius.

Quæst. 414. Successio feudi an continetur ipso iure in filium aliumve agnatum proximiorum.

Quæst. 415. An in successione feudorum habeat locum jus accrescendi.

CAP. II.

De iuribus & obligationibus tam domini directi respectu vasalli, quam huius respectu domini.

Quæst. 416. Quid iuris competat domino ratione feudi.

Quæst. 417. An dominus possit vasallos suos in vivos alienare seu transcribere alteri, aut feudum oppignorare.

Quæst. 418. An dominus possit vasallis imponere collectas.

Quæst. 419. An dominus directus possit fructus feudi à se collati, & dein sibi à vasallo oppignorari percipere.

Quæst. 420. Ad quæ è contra dominus obligetur vasallo.

Quæst. 421. Quale ius competat vasallo ratione feudi.

Quæst. 422. An & qualiter vasallus possit feudum seu res feudales alienare.

Quæst. 423. Quid iuris competat domino & agnatis, dum feudum malè seu in præjudicium eorum est alienatum.

Quæst. 424. An feuda dividi possint à possidente illa.

Quæst. 425. Quid possit vasallus circa conscindendas arbores in fundo feudali.

Quæst. 426. An, quando & qualiter teneatur vasallus petere investituram.

Quæst. 427. In quibus ad fidelitatem & reverentiam exhibendam domino obligetur vasallus.

Quæst. 428. Ad quæ obligetur vasallus quoad dominum adjuvandum, tuendum, alendum, liberandum è carcere.

Quæst. 429. An vasallus obligetur rem in feudum acceptam meliorare, aut saltem non deteriorare.

Quæst. 430. An vasallus teneatur solvere tributa aliaque onera realia rei feudatarie imposita.

Quæst. 431. An filius habens feudum paternum, teneatur satisfacere creditoribus patris ex ipso feudo.

CAP. III.

De probatione feudi causisque feudilibus dijudicandis & feudi caducitate.

Quæst. 432. An & qualiter in dubio vasallus teneatur probare rem esse allodiam.

Quæst. 433. Proximioritas in ordine ad succedendum in feudo an & qualiter probanda.

Quæst. 434. Libri feudales an sint authentici, habeant que rationem legis, & allegari possint ad decisionem causarum.

Quæst. 435. Cause feudales coram quo Iudice tractandæ, & à quo decidendæ.

Quæst. 436. Quid sit feloniam, an & quando ob eam vasallus privetur feudo.

Quæst. 437. Quenam in specie sint delicta, ob quæ amittatur feudum.

Quæst. 438. Qualiter ecclesia privetur feudo ob delictum Prælati.

Quæst. 439. An & quando amittatur feudum ob non petitam debito tempore investituram, & qualiter renunciasset caducitati censetur dominus.

Quæst. 440. An ob contractum matrimonium, aut ob perperessionem censurarum amittantur feuda ecclesiastica.

Quæst. 441. An jus privandi vasallum transeat ad heredes domini, & contra heredes vasalli.

Quæst. 442. An quis sine causa possit privari feudo.

Quæst. 443. Finito feudo, seu illo privato vasallo cui aperiat, an domino directo, an agnatis.

Quæst. 444. Cui cedat proprietas feudi, dum eo privatur dominus exculpa.

Quæst. 445. Feudo finito ad quem spectent melioramenta facta à vasallo.

TITULUS XXI.

De pignoribus & aliis cautionibus.

CAP. I.

De natura & divisione pignoris, rebus que, in quibus, & personis, à quibus constitui possit.

Quæst. 446. Pignus quotupliciter sumatur, & qualiter definiatur.

Quæst. 447. An & qualiter pignus differat ab hypotheca.

Quæst. 448. Pignus qualiter dividatur.

Quæst. 449. Quenam res oppignorari possint.

Quæst. 450. Quæ res oppignorari non possint.

Quæst.

Quæst. 451. An res aliena oppignorari possit.

Quæst. 452. Quæ res veniant vel non veniant in hypotheca generali.

Quæst. 453. Quæ veniant in hypotheca speciali.

Quæst. 454. Quæ veniant in hypotheca tacita seu legali, seu in quibus ea constituantur.

Quæst. 455. Qualiter pignus constituitur.

Quæst. 456. Quid sit pactum antichreticum, an & qualiter constitutioni pignoris adijci possit.

Quæst. 457. Pactum legis commissorie constitutioni pignoris adjectum quid sit, & num licite adijciatur.

Quæst. 458. Quinam pignus constitutere possint nomine alieno.

Quæst. 459. Quibus pignora constitui possint.

Quæst. 460. Quibus constituantur hypotheca legalis seu à lege.

Quæst. 461. Tacita hypotheca an & qualiter concessa pupillis & minoribus in tutorum & curatorum suorum bonis.

Quæst. 462. Pro quibus rebus hypotheca tacita sit concessa liberis in bonis parentum.

Quæst. 463. Qualiter legatarii & fideicommissarii hypothecam habeant in bonis à testatore relictis.

Quæst. 464. An & qualiter venditor & mutuans pecuniam habeat hypothecam in revendita aut pecunia mutuo data.

Quæst. 465. An & qualiter creditor, qui pecuniam mutuo dedit, ad rem aliquam emendam, vel ad ædificium constituendum, habeat pignus in re empta vel ædificio constituto.

Quæst. 466. An & qualiter hypotheca legalis competat locatori prædii urbani in rebus conductoris.

Quæst. 467. An & qualiter hypotheca legalis competat locatori prædii rustici in rebus conductoris.

Quæst. 468. Quenam sint alia, in quibus tacita hypotheca constitui posse videatur.

CAP. II.

De effectibus, juribus, obligationibus ratione pignoris tam creditori quam debitori natis.

Quæst. 469. In quibus hi effectus & jura consistant.

Quæst. 470. An & qualiter creditori competat jus utendi pignore.

Quæst. 471. An nihil juris habeat creditor circa percipiendos fructus ex pignore.

R. P. Leur, Jur. Can. Lib. III.

Quæst. 472. In quibus casibus creditor fructus ex pignore perceptos non teneatur computare in sortem.

Quæst. 473. Quid juris in pignore habeat creditor, & quæ vi illius competant & remedia persequendi illud.

Quæst. 474. Quibus & contra quos competat actio hypothecaria, & quæ ei obstant exceptiones.

Quæst. 475. An & qualiter competat creditori actio pignoratitia.

Quæst. 476. An & qualiter competat creditori jus retinendi pignus.

Quæst. 477. An & qualiter jus distrahendi pignoris tam debitori quam creditori competat.

Quæst. 478. Qualiter creditori hypothecario competat jus prælationis.

Quæst. 479. An & qualiter limitanda hæc regula: qui potior est tempore, potior jure.

Quæst. 480. An & qualiter quis in locum priorum creditorum succedere possit in ordine ad fruendum illa prælationis prærogativa.

Quæst. 481. Quæ obligatio ratione pignoris incumbat creditori hypothecario.

Quæst. 482. Quæ ratione pignoris sint obligationes debitoris.

Quæst. 483. Quibus modis pignus solvatur.

CAP. III.

De cautionibus.

Quæst. 484. Cautio in genere quid sit, & qualiter dividitur.

Quæst. 485. Cautio usufructuaria quæ & quotuplex.

Quæst. 486. Quid sit cautio de damno infecto, unde ortum habeat, qualiter impetranda, à quibus & quibus præstanda, qualiter præstetur, quod obiectum & effectus illius, ac denique quid remedii, dum quis cavere non vult.

Quæst. 487. Cautio legatorum & fidei commissariorum quid sit, unde ortum habeat, à quibus & quibus, qualiter præstanda & cesset.

TITULUS XXII.

De fidejussoribus.

CAP. I.

De natura & divisione fidejussoris fidejussionis de obiecto illius, nec non de personis, quæ fidejubere, & pro quibus fidejuberi potest.

Quæst. 488. Quid sit fidejussor & fidejussio, & qualiter contrahatur.

(D)

Quæst.

Quaest. 489. Quotuplex sit fidejussor & fidejussio.

Quaest. 490. Quodnam sit objectum, seu super qua cadat fidejussio.

Quaest. 491. Pro quibus possit vel non possit quis fidejubere.

Quaest. 492. Quinam esse vel non esse possint fidejussores.

Quaest. 493. Famime an & qualiter fidejubere possint.

Quaest. 494. An & qualiter esse fidejussores possint Clerici, Religiosi & Praelati ecclesiastici.

CAP. II.

De effectibus fidejussionis, puta, de obligationibus fidejussoris & beneficiis ei competentibus, & actionibus ex fidejussione resultantibus.

Quaest. 495. Ad quid & qualiter obligetur fidejussor.

Quaest. 496. An & qualiter obligetur fidejussor ad omne id, ad quod debitor tenebatur tempore fidejussionis, & non ad id, quod postmodum accessit.

Quaest. 497. An & qualiter haeredes fidejussionis obligentur.

Quaest. 498. Dum plures sunt fidejussores, an omnes obligentur in solidum.

Quaest. 499. An & quando fidejussor conveniri possit, priusquam conveniatur principalis debitor.

Quaest. 500. Qualiter competat creditori actio contra fidejussorem.

Quaest. 501. Fidejussor qualiter agere possit contra debitorem, pro quo solvit.

Quaest. 502. An fidejussor petere possit usuras tanquam debitas sibi ratione pecuniae solutae pro debitore.

Quaest. 503. An fidejussor mutuatarium possit percipere mercedem ratione praestitae fidejussionis.

Quaest. 504. An fidejussor minoris gaudet beneficio restitutionis in integrum, aut etiam cessionis omnium bonorum.

Quaest. 505. Beneficium excussionis quid sit, in quibus bonis, contra quos & qualiter competat fidejussori.

Quaest. 506. Beneficium divisionis quid sit, quibus competat, quis ejus effectus, & qualiter cesset.

Quaest. 507. Beneficium cedendarum quid sit, quibus competat, quis ejus effectus, qualiter & quando petendum.

Quaest. 508. An & quibus casibus agere possit fidejussor, ut a fidejussione liberetur.

Quaest. 509. Quibus modis finiatur fidejussio.

TITULUS XXIII. De solutionibus.

CAP. I.

De natura solutionis, de iis, qui solvere possunt ac debent, deque iis, quibus solvi potest ac debet.

Quaest. 510. Quotupliciter accipiatur solutio, & quid sit.

Quaest. 511. An & qualiter inter se differant solutio, restitutio, satisfactio.

Quaest. 512. Quinam solvere possint vel non possint, etsi de cetero voluntatem solvendi, & unde solvere possint, habeant.

Quaest. 513. Quinam, etsi ipsi debitores non sint, nomine tamen debitoris solvere possint.

Quaest. 514. Quinam solvere teneantur.

Quaest. 515. Ratione mutui accepti quinam solvere teneantur.

Quaest. 516. Successor in Praelatura aut beneficio an & qualiter teneatur solvere debita facta ab antecessore.

Quaest. 517. An & qualiter solvere teneantur in extrema aliave gravi necessitate constituti, aut constituendi, si solvant.

Quaest. 518. An debitor solvere teneatur, cum iactura rerum suarum majore, quam est debitum, aut ubi solutio cessura in damnum creditoris alteriusve.

Quaest. 519. An debitor cum iactura lucri cessantis solvere teneatur.

Quaest. 520. An & qualiter pauper seu impotens solvere teneatur, & qualiter cum eo agendum.

Quaest. 521. Quid & unde sit cessio bonorum, quae ejus cause, an & qualiter & qui impotentes solvere ea cessione possint & cogantur satisfacere creditoribus, quae ad eam requirantur, quis ejus effectus, quae ejus resolutio.

Quaest. 522. An & quid quoad praedicta sit de Clericis depauperatis ita, ut non sint solvendo.

Quaest. 523. Quibus solvi possit, seu a quibus recte recipiatur debitum.

Quaest. 524. Quinam nomine alieno solutionem recipere possint.

Quaest. 525. Debita incerta quibus solvenda.

Quaest. 526. An & qualiter res propria debitoris, & quidem tota, solvenda.

Quaest. 527. An & qualiter solutio facienda in eadem re, quantitate, qualitate, & in specie pecuniae in eadem moneta, in qua accepta.

CAP.

CAP. II.

De ordine, loco ac tempore solvendi.

Quaest. 528. Dum ex pluribus causis seu diversis debitis obstrictus est eadem creditori debitor, solveritque aliquid, quodnam illorum prius solutum censi debet.

Quaest. 529. Dum una cum capitali debentur usurae aliquot annorum, an haec potius & prius solvenda, quam principale debitum.

Quaest. 530. An prius solvenda debita certa quam incerta.

Quaest. 531. An prius solvenda debita ex delicto, quam ex contractu, & prius debita ex contractu oneroso quam gratuito.

Quaest. 532. An creditores hypothecarii preferendi creditoribus personalibus, & quis ordo servandus inter hypothecarios.

Quaest. 533. Quae praelatio servanda quo ad solutionem inter creditores hypothecarios privilegiatos.

Quaest. 534. An & quibus creditoribus personalibus ex privilegio competat praelatio quoad solutionem.

Quaest. 535. An & quae praelatio servanda in solvendis legatis, dum bona testatoris non sufficiunt ad omnia solvenda.

Quaest. 536. Inter creditores personales non privilegiatos an & quis in solvendo servandus ordo.

Quaest. 537. Num aliunde quam ratione temporis creditorum non privilegiatorum unus alteri preferendus. v.g. quia prius petit.

Quaest. 538. An creditori personali pauperi vel amico debitoris praeter alios solvi possit.

Quaest. 539. Quo loco, & cuius expensis facienda solutio.

Quaest. 540. Quo tempore facienda solutio.

Quaest. 541. An & quid speciale sit circa tempus restituendi mutuum.

Quaest. 542. Mora in solvendo an & qualiter purganda.

CAP. III.

De extinctione debiti, conditione & probatione factae solutionis.

Quaest. 543. Qualiter extinguatur debitum citra solutionem realem & naturalem.

Quaest. 544. Qualiter extinguatur debitum per remissionem creditoris.

Quaest. 545. An & qualiter mutuo consensu solvatur vinculum obligationis.

Quaest. 546. An & qualiter extinguatur debitum compositione facta inter creditorem & debitorem.

Quaest. 547. Qualiter debitum extinguatur compensatione.

Quaest. 548. Qualiter in foro conscientiae extinguatur debitum, compensatione praesertim occulta.

Quaest. 549. An & qualiter distractione pignoris extinguatur debitum.

Quaest. 550. An & qualiter debitum extinguatur confusione obligationum.

Quaest. 551. An & qualiter debitum solvatur legando vel donando creditori, quod ei debetur.

Quaest. 552. Qualiter extinguatur debitum interitu rei debite.

Quaest. 553. An & qualiter probanda facta solutio.

Quaest. 554. Conditio indebiti quid sit, & quando locum habeat, & num ei possit renunciari.

TITULUS XXIV. De Donationibus.

CAP. I.

De natura & divisione donationis, deque iis, qui donare, quibus, & quae donari possint.

Quaest. 555. Quid sit donatio.

Quaest. 556. An & qualiter, ut donatio perfecta sit, requiratur in donante voluntas.

Quaest. 557. An & qualiter, ad donationis perfectionem & valorem parte donatarii requiratur acceptatio.

Quaest. 558. An & qualiter de substantia donationis sit donati traditio.

Quaest. 559. An donatio exigat insinuationem.

Quaest. 560. Quotuplex sit donatio, & quinam donare possint aut prohibeantur.

Quaest. 561. An & quales donationes inter vivos vel mortis causa facere possint, vel prohibeatur filius familias.

Quaest. 562. Quid uxor possit circa donationes faciendas inter vivos.

Quaest. 563. Quid circa donationes possit maritus.

Quaest. 564. An & quales donationes liberis facere possint parentes.

Quaest. 565. Quid circa donationes faciendas possint tutores, curatores, administratores, procuratores.

Quaest. 566. Quid circa donationes possint Praelati, & Rectores Ecclesiarum.

(D 2)

Quaest.

Quaest. 567. Quid circa donationes faciendas possint religiosi privati.

Quaest. 568. Quinam praeterea donare prohibeantur.

Quaest. 569. Quibus donatio fieri possit vel non possit.

Quaest. 570. Quenam donari possint, vel non possint.

Quaest. 571. An & qualiter bona omnia donari possint.

Quaest. 572. An donatio omnium bonorum quoad proprietatem, reservato tamen eorum usufructu, sit valida.

CAP. II.

De effectu & revocatione donationis.

Quaest. 573. Quis sit effectus donationis.

Quaest. 574. An & qualiter revocari possit donatio.

Quaest. 575. An & qualiter revocari possit donatio, quia in officiosa.

Quaest. 576. An & qualiter revocari possit donatio ob supervenientem donatori paupertatem.

Quaest. 577. An & qualiter revocari possit ob supervenientiam liberorum.

Quaest. 578. An, qualiter, & a quo ob ingratitudinem donatarii in donatorem revocari possit donatio.

Quaest. 579. Quorum bonorum donatio revocari possit ob ingratitudinem.

Quaest. 580. In quibus casibus ob ingratitudinem donatarii revocari possit donatio.

Quaest. 581. An donator renunciare possit potestati revocandi donationem ob ingratitudinem.

TITULUS XXV.

De peculio Clericorum.

Quaest. 582. Quid veniat nomine peculii Clericorum, & quotuplex illud sit.

Quaest. 583. An & quorum ex his bonis dominium habeant, vel non habeant Clerici.

Quaest. 584. Obligatio erogandi superfluo in pias causas, unde se, quo jure oriatur.

Quaest. 585. Quae quantitas reddituum superfluum impensorum in causas profanas requiratur ad constituendum peccatum mortale.

Quaest. 586. Quinam hic veniant nomine pauperum, vel eorum, in quos superflua eroganda, satisfaciant beneficiati, sive ea obligatio sit iustitiae, caritatis, sive

ex speciali praecipito, & quo ordine ex eis subveniendum pauperibus.

Quaest. 587. An superflua statim impendenda in pias causas; an vero reservari possint, ut dein ex eis fundetur beneficium, hospitalitate &c. vel etiam pro securis, quae timentur, necessitatibus.

Quaest. 588. An bona quoque, quae beneficiatus emit, seu comparavit ex dictis superfluis, transcribenda in pias causas.

Quaest. 589. An, qui male donata sibi ex superfluis, qui beneficiatus impendere debebat in pias causas, acceptando peccet.

Quaest. 590. An, si beneficiarius expendit post habitum beneficium in sui sustentationem bona sua patrimonialia, possit dein ex redditibus sui beneficii non superfluis id recompensare, tantundem accipiendo & impendendo in quovis usus.

TITULUS XXVI.

De testamentis & ultimis voluntatibus.

CAP. I.

De testamenti definitione, divisione, de eius condendi necessitate & requisito ad illud solennitate.

§. I.

De testamento solenni.

Quaest. 591. Quid sit seu qualiter definiendum testamentum.

Quaest. 592. Unde originem tractat, & quae causae testamenti.

Quaest. 593. Quotuplex sit testamentum.

Quaest. 594. Qualiter testamentum fiat coram Principe.

Quaest. 595. Testamenta apud acta qualiter fiant.

Quaest. 596. An & quae sit obligatio condendi testamenti.

Quaest. 597. An testamentum carens solenniter a jure requisita sit ipso jure nullum pro foro interno & externo.

Quaest. 598. An solennitates requisitae jure civili necessariae sint ad valorem testamenti etiam quoad forum internum.

Quaest. 599. An solennitates juris civilis requisitae ad testamenta requirantur quoque jure canonico.

Quaest. 600. An solennitates de jure civili servandae vigeant ubique in Imperio.

Quaest. 601. Quales jure civili solennitates requiratur ad testamentum solenne scriptum.

Quaest. 602. Quenam solennitates requirantur ad testamentum nuncupativum.

Quaest. 603. An & qualiter interro-

gationem alterius fieri possit testamentum nuncupativum.

Quæst. 604. An & qualiter testamentum nuncupativum probetur.

Quæst. 605. An eadem solennitates adhibenda necessario tam in testamento quam nuncupativo condito tempore petitis.

Quæst. 606. An in aliis quoque casibus, & necessitatibus idem servandum circa numerum testium.

Quæst. 607. Testes testamentarii quinam esse possint.

§. II.

De testamentis privilegiatis, quales solennitates ea requirant.

Quæst. 608. Quodnam dicatur testamentum ad pias causas, an & quales solennitates tale testamentum requirat.

Quæst. 609. Testamentum inter liberos quodnam dicatur, & quas solennitates requirat.

Quæst. 610. An & qualiter Principes, Comites & Status Imperii teneantur in suis testamentis observare solennitates juris civilis.

CAP. II.

De iis, qui, qualiter & de quibus testari possint, & non possint, & ex testamento accipere.

Quæst. 611. Quinam in genere testamentum condere possint, vel non possint.

Quæst. 612. Quinam ob defectum usus rationis prohibeantur testari.

Quæst. 613. Quinam ob defectum corporis prohibeantur testari.

Quæst. 614. Quinam iure nature capaces testari prohibeatur lege civili, vel canonica, testari ob defectum ætatis.

Quæst. 615. Quid in casu sit circa filium familias.

Quæst. 616. Quinam à legibus positivis prohibeantur testari ob delicta.

Quæst. 617. Quinam à lege prohibeantur testari propter infamiam vel penas, quas incurrerunt ratione delictorum commissorum.

Quæst. 618. Quinam prohibeantur testari ob conditionem personæ citrare spectum ad delictum & penam.

Quæst. 619. Peregrini an & qualiter testari possint.

Quæst. 620. Milites qualiter testari possint.

Quæst. 621. Qualiter rustici testari possint & debeant.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

Quæst. 622. An & qualiter conjuges & alii testamentum reciprocum facere possint.

Quæst. 623. An & qualiter testari possint Episcopi, Prælati, aut etiam alii Clerici seculares.

Quæst. 624. An & qualiter ingressuris, aut jam ingressis religionem prohibitum sit, aut permissum testari.

Quæst. 625. Alias inhabiles, sive ex natura, sive ex lege ad testandum, an & qualiter testari possint ad pias causas.

Quæst. 626. De quibus testari quis possit.

Quæst. 627. Quinam ob delictum nihil capere possint ex testamento.

Quæst. 628. An & quid ex bonis paternis ex testamento vel ab intestato capere possint filii naturales.

Quæst. 629. Quid ex bonis paternis accipere possint spurii; item filii spurii & naturales legitimi.

Quæst. 630. An banntus capere possit ex testamento.

Quæst. 631. An & qualiter religiosus capere possit ex testamento.

Quæst. 632. Quinam testamento militis aliquid capere possint.

CAP. III.

De hæreditate, hæredibus, eorumque institutione, substitutione, exheredatione.

Quæst. 633. Quid sit hæreditas, quid heres?

Quæst. 634. Quotuplicis generis sint hæredes.

Quæst. 635. Quinam sint hæredes necessarii, quinam voluntarii.

Quæst. 636. Quinam hæredes institui possint, aut prohibeantur.

Quæst. 637. Quid sit institutio.

Quæst. 638. Quibus verbis facienda institutio.

Quæst. 639. Qualiter institutio debeat esse libera, & non captatoria.

Quæst. 640. Qualiter institutio debeat esse certa.

Quæst. 641. An & sub qua conditione fieri possit institutio, & in specie filii.

Quæst. 642. An & qualiter divisio honorum facta à patre inter liberos habeatur loco institutionis.

Quæst. 643. Institutio unius solius ad quæ se extendat.

Quæst. 644. An & qualiter plures simul possint institui.

Quæst. 645. Exheredatio quid sit.

Quæst. 646. Quæ sint causæ legitimæ exheredationis.

(E)

Quæst

Quæst. 647. An filius post commissam contra parentes ingratitude, ob quam exheredari potuit, incidens in furorem possit exheredari.

Quæst. 648. An filius de ingratitude penitens, & monasterium ingrediens possit exheredari.

Quæst. 649. Quæ sint causæ, ob quas liberi exheredare possint parentes & ascendentes.

Quæst. 650. Quæ sint causæ exheredandi fratrem, dum turpis persona instituta est hæres.

CAP. IV.

De substitutione.

Quæst. 651. Quid & quotuplex substitutio.

Quæst. 652. Quid sit substitutio directa, quid indirecta.

Quæst. 653. Quid sit substitutio vulgaris, qualiter se extendat ad utrumque casum, tam quando primus institutus non potest, quam quando non vult adire hæreditatem.

Quæst. 654. Quid significat in substitutione vulgari dicta conditio: si institutus hæres non erit.

Quæst. 655. Quis sit effectus substitutionis vulgaris.

Quæst. 656. Qualiter expiret substitutio vulgaris.

Quæst. 657. Quid sit substitutio pupillaris, & quæ ad eam requirantur.

Quæst. 658. Quotuplex sit substitutio pupillaris.

Quæst. 659. Qui sint effectus substitutionis pupillaris.

Quæst. 660. Quando expiret substitutio pupillaris.

Quæst. 661. Quid & quotuplex sit substitutio exemplaris.

Quæst. 662. A quo, cui, quibus substitutis, & qualiter fieri possit hæc substitutio.

Quæst. 663. Quis sit effectus substitutionis exemplaris.

Quæst. 664. Qualiter expiret substitutio exemplaris.

Quæst. 665. Quid & quotuplex sit substitutio militaris.

Quæst. 666. Quis effectus substitutionis militaris compendiosa, & qualiter ea expiret.

Quæst. 667. Quid sit substitutio reciproca, quis eius effectus.

CAP. V.

De codicillis, fidei commissis, legatis.

§. I.

De codicillis.

Quæst. 668. Quid & quotuplex codicillus, & ad quid serviat.

Quæst. 669. Quid codicillos facere & ex eis percipere quid possint.

Quæst. 670. An & qualiter rationem codicilli subeat testamentum propter defectum solennitatis non subsistens.

Quæst. 671. An & qualiter plures codicillos quis facere possit.

Quæst. 672. Qualiter & quibus solennitatibus adhibitis codicilli fieri debeant.

Quæst. 673. An & qualiter codicillus necessario faciendus verbis indirectis, & egeat confirmatione.

Quæst. 674. Quisnam codicillorum effectus, & qualiter expirent.

Quæst. 675. Clausula codicillaris quid sit, qualiter adiciatur aut inesse censatur testamentis.

Quæst. 676. ut clausula codicillaris ordinaria vim suam habeat & effectum, quæ requirantur.

Quæst. 677. Quisnam igitur sit effectus clausule codicillaris.

§. II.

De fideicommissis universalibus, indeque detrahenda legitima Trebellianica.

Quæst. 678. Quid sit fideicommissum & quotuplex.

Quæst. 679. Quodnam sit objectum fideicommissi universalis, seu qua veniant restituenda ab hærede eo gravato.

Quæst. 680. Quinam fideicommissum constituere & quibus relinquere possint.

Quæst. 681. Quinam fidei commissis gravari possint.

Quæst. 682. An & qualiter pater filium fideicommissis gravare possit.

Quæst. 683. Qualiter fieri possit fideicommissum universale, & an factum in testamento nullo subsistat.

Quæst. 684. Quinam sint effectus fideicommissi universalis.

Quæst. 685. Legitima quid, quanta, quibus debita, an & qualiter ex fideicommissis universalibus desumenda.

Quæst. 686. Qualiter legitima relinqui debeat titulo institutionis.

Quæst. 687. Ex quibus bonis debeatur legitima.

Quæst. 688. An & qualiter legitima relinquenda pure & libera ab omni conditione

tione & gravamine, & in specie à fidei commissio.

Quaest. 689. Quid sit Trebellianica, qualiter à falcidia distinguatur, & numcà gravari possit fidei commissum.

Quaest. 690. An liberi fidei commissio universalis gravati præter legitimam ex eo quoque detrahere possint Trebellianicam.

Quaest. 691. An & in quibus casibus deduci nequeat Trebellianica.

Quaest. 692. An fidei commissarius universalis rem fideicommissariam propria auctoritate capere possit, & quæ ad eam consequendam fidei commissario competant remedia.

Quaest. 693. An & qualiter fidei commissum repudiari possit à fideicommissario.

Quaest. 694. Fideicommissum receptum à fideicommissario qualia in eum onera conferat.

Quaest. 695. Quando nam expirat fideicommissum.

§. III.

De fideicommissis particularibus & legatis, ubi & de falcidia.

Quaest. 696. Fidei commissum particulare & legatum an & qualiter differant.

Quaest. 697. Legatum particulare quod duplex & qualiter singula species valeant.

Quaest. 698. Legata propriè conditionata sub quibus conditionibus fieri possint, & facta valeant.

Quaest. 699. Qualiter legata etiam absoluta relinqui possint.

Quaest. 700. A quibus, & quibus legata fieri possint.

Quaest. 701. An & qualiter fictis personis aut certo personarum generi in communi fieri possint.

Quaest. 702. Quinam onerari possint legatis præstandis.

Quaest. 703. An & qualiter facta conditionata à rebus legari possint.

Quaest. 704. Quæ res legari vel non legari possint.

Quaest. 705. An & qualiter res incorporeæ, & in specie debita legari possint.

Quaest. 706. An & qualiter res non existentes in rerum natura legari possint.

Quaest. 707. Res respectu testatoris alienæ, an & qualiter legari possint.

Quaest. 708. An res propria testatoris, pignoris nomine obligata alteri legari possint.

Quaest. 709. An res tutoris litigiosa ab eo legari possit, & quo effectu.

Quaest. 710. An & qualiter res in genere legari possit, & qualiter præstando.

Quaest. 711. An & qualiter res universalis legari possit.

Quaest. 712. An & qualiter eadem res sæpius legari possit cum effectu solvendi eam sæpius.

Quaest. 713. An legari possit inutile.

Quaest. 714. Diem legati cedere quid sit, & quando cedat.

Quaest. 715. An & qualiter legatum repudiari possit.

Quaest. 716. Qualiter & quando dominium rei legata transeat ad legatarium.

Quaest. 717. An & qualiter legatarius propria auctoritate legata accipere, eorumque dominium possit usurpare.

Quaest. 718. Quænam dentur remedia ad consequenda legata particularia.

Quaest. 719. An, à quibus, quibus, quorum & qualiter legatorum causà caveatur.

Quaest. 720. An & qualiter legatorum servandorum causà legatarius mittatur in possessionem honorum heredis seu gravati legato, & in ea esse possit.

Quaest. 721. An & qualiter legata præstanda cum suis incrementis & decrementis.

Quaest. 722. An & qualiter legata præstanda sine diminutione.

Quaest. 723. Falcidia quid sit, & qualiter per eam legatis detrahatur.

Quaest. 724. Quibus competat beneficium Falcidie.

Quaest. 725. In ordine ad detrahendam Falcidiam quæ bona computanda, & quæ nomine æris alieni & sumptuum funeris deducenda veniant.

Quaest. 726. Qualiter legata excedentia dodrantem subjiciantur Falcidia seu dictæ detractioni.

Quaest. 727. In quibus casibus Falcidia locum non habeat.

Quaest. 728. Quibus remediis quartam Falcidiam consequi possit.

Quaest. 729. Portio Canonica Episcopalis, quid, an & quanta, & à quibus legatis detrahenda.

CAP. VI.

De jure deliberandi, inventario, petitione, additione, repudiatione, abstinentia & renunciatione hæreditatis.

Quaest. 730. Quid sit jus deliberandi, cur, & unde, & quibus concessum.

Quaest. 731. Qui sint effectus huius facultatis deliberandi concessæ.

Quæst. 732. Inventarium, de quo hic, quid sit, quæ ejus faciendi necessitas.

Quæst. 733. An & quando heres teneatur conficere inventarium, & antestator necessitatem illius faciendi remittere possit.

Quæst. 734. Quis sit effectus, seu quæ commoda inventarii confecti, & quæ in commoda ejusdem omiffi.

Quæst. 735. Quid sit hæreditatis petitio.

Quæst. 736. Quid sit hæreditatis aditio & quotuplex.

Quæst. 737. Qualis debeat esse voluntas illa factumque, ut habeat rationem aditionis hæreditatis.

Quæst. 738. Quinam hæreditatem adire possint, vel non possint.

Quæst. 739. Quodnam sit objectum aditionis.

Quæst. 740. An & qualiter, parte una hæreditatis repudiata, altera adiri possit.

Quæst. 741. Intra quod tempus adenda hæreditas.

Quæst. 742. Quinam sint effectus aditæ hæreditatis.

Quæst. 743. Quid sit omiffio, repudiatio, abstinentia, hæreditatis.

Quæst. 744. A quibus & qualiter hæreditas repudiari possit, & qualiter semel repudiata acquiri, & semel acquisita repudiari nequeat.

Quæst. 745. Renunciatio hæreditatis quid sit, & quotuplex.

Quæst. 746. An & qualiter valeat renunciatio hæreditatis futuræ alicujus adhuc viventis.

Quæst. 747. An & qualiter talis renunciatio hæredis noceat hæredibus, quibus alias ea adventura.

Quæst. 748. Jus accrescendi quid sit & quotuplex.

Quæst. 749. In quibus, inter quos, & quo ordine hoc jus locum habeat.

CAP. VII.

De irratione, destitutione, rptione, revocatione ac mutatione testamenti aliarumque voluntatum ultimarum.

Quæst. 750. Quid sit testamentum irritari, quomodo irritetur, & num postea reviviscat.

Quæst. 751. Quid sit testamentum destitui, qualiter fiat hæc destitutio, & quis ejus effectus.

Quæst. 752. Quid sit testamentum rumpi, & qualiter id fiat.

*Quæst. 753. An & qualiter revocatio-
ne testatoris rumpatur testamentum.*

Quæst. 754. An & qualiter verbis fieri possit mutatio & revocatio testamenti.

Quæst. 755. An & qualiter testamentum revocetur & rumpatur factis, & in specie confectioe alterius testamenti.

Quæst. 756. An & qualiter rumpatur testamentum per petitionem & receptionem illius a iudice vel ex actis, penes quæ depositum.

Quæst. 757. An & qualiter testamentum factum ante ingressum in religionem per illum ingressum rumpatur.

Quæst. 758. An & qualiter testamentum rumpatur, seu reddatur nullum cancellatione, delatione, incisione, laceratione similive modo.

CAP. IIX.

De apertione, publicatione, & executione testamenti.

Quæst. 759. Testamenti apertura quid & quotuplex.

Quæst. 760. A quibus fiat hæc apertio, quibus concedatur, & qualiter faciendæ.

Quæst. 761. Publicatio testamenti an distinguatur ab ejus apertione, quid sit, & a quo fiat.

Quæst. 762. Executor quis, an de essentia testamenti, & quotuplex dicatur.

Quæst. 763. Quis possit esse executor testamenti, & in specie, num religiosus esse possit executor testamenti.

Quæst. 764. An & qualiter quis ad acceptandum munus executoris, illudque exequendum cogi possit.

Quæst. 765. An executor munus suum delegare possit altari, illudque transeat ad hæredes illius.

Quæst. 766. An ab executore, antequam officium suum aggrediat, exigendum juramentum, satisfactio, cautio.

Quæst. 767. Intra quod tempus voluntas defuncti mandanda executioni, & quæ pena negligentis in hoc commissæ.

Quæst. 768. An & qualiter, dum plures constituti executores, procedere debeant.

Quæst. 769. Qualiter executor procedere debeat, ubi testator disposuit, ut hæreditas & legata dividantur inter pauperes, nullum specificando.

Quæst. 770. An & quando executores aliique commutare possint ultimam voluntatem testatoris.

Quæst. 771. An executor solvere possit ac debeat omnis testatoris debita, vendereque illius bona ad solvenda legata.

Quæst. 772. An executori ratione hujus officii debeatur salarium.

*Quæst. 773. Quamdiu duret officium
execu-*

executoris, & num eo finito, teneatur red-
dere rationes gesti officii.

TITULUS XXVII. De successione ab inte- stato.

Quaest. 774. Quid sit successio ab inte-
stato, à qua lege originem trahat, &
quotupliciter fiat.

Quaest. 775. Inter quos detur successio
legitima.

Quaest. 776. Generalis, quo ordine fiat
haec successio.

Quaest. 777. Qualiter computentur
gradus consanguinitatis ad dignoscendum,
quis defuncto proximior.

Quaest. 778. Qui & quo ordine suc-
cedant descendentes sui liberi suis paren-
tibus, vel à successione excludantur.

Quaest. 779. Qualiter liberi ulterio-
ris gradus seu nepotes succedant ascenden-
tibus.

Quaest. 780. Qualiter ascendentes suc-
cedant descendentibus.

Quaest. 781. Qualiter defuncto succe-
dant fratres aliique consanguinei collate-
rales.

Quaest. 782. An, quando & quomodo
sibi succedant conjuges.

Quaest. 783. An & quando pupillo de-
cedenti succedat tutor illius.

Quaest. 784. An & quando succedat
Fiscus.

Quaest. 785. Quinam ab intestato suc-
cedant Ecclesiastico seculari.

Quaest. 786. An novitio Ordinis reli-
giosi ab intestato succedat monasterium.

Quaest. 787. An & qualiter religio-
nem professio ab intestato succedat mona-
sterium exclusis consanguineis.

Quaest. 788. In qua bona & jura filii
professi an & qualiter succedat monaste-
rium successione capax.

Quaest. 789. An per consuetudinem vel
statutum aliquod possit monasterio tolli
jus, quod ei competit succedendi in bona
professorum suorum.

TITULUS XXIIII. De sepulturis..

CAP. I.

De loco sepulturae destinato, eoque
concedendo aut denegando, deque jure in-
terveniendi funeribus, & participanda
portione canonica debita.

Quaest. 790. Sepultura quid sit.

Quaest. 791. Quenam igitur loca
R. P. Leur, Jur. Can. Lib. III.

hodie dum sepulturae deputatae sint, aut de-
putari possint.

Quaest. 792. Quibus locis competat jus
sepulturae, ut ibidem defunctorum corpo-
ra sepeliri possint aut debeant.

Quaest. 793. An & qualiter in istius-
modi locis, habentibus jus vel privilegi-
um sepeliendi defunctos stabilem quis se-
pulturam, seu proprium sepulchrum ha-
bere possit, & ex cujus concessione.

Quaest. 794. An pro concessione, praeci-
pue familiari dari & accipi quid pos-
sit.

Quaest. 795. An & qualiter quis sibi e-
ligere possit sepulturam.

Quaest. 796. Facta electio sepulturae an
& qualiter probanda.

Quaest. 797. Ubinam sepeliendi defun-
cti circa electionem sepulturae ab iis fa-
ctam.

Quaest. 798. Quibus concedatur, &
quibus denegetur sepultura, vel in totum,
vel saltem sacra.

Quaest. 799. Quam penam incurrant
sepelientes eos, qui jure prohibentur sepe-
liri.

Quaest. 800. Quid sit circa jus inter-
veniendi funeribus, praecipue competens
parochio, dum defunctus sepeliendus apud
regulares. Quid portio Canonica ratio-
ne sepulturae debita, quid, unde, à quibus,
cui solvenda.

CAP. II.

De actionibus competentibus oc-
casione funeris.

Quaest. 801. Quanam dentur actiones
occasione funeris.

Quaest. 802. Actio funeraria qua &
qualis sit.

Quaest. 803. Cui & adversus quem de-
tur haec actio funeraria.

Quaest. 804. Ad quid detur haec actio
funeraria.

TITULUS XXIX. De parochiis & alienis pa- rochianis.

TITULUS XXX. De decimis primitiis & ob- lationibus.

TITULUS XXXI. De regularibus & transeun- tibus ad aliam religionem.

(F)

CAP.

CAP. I.

De status religiosi origine, essentia, varietate deque personis capacibus eum suscipere.

Quaest. 805. A quo & quo tempore originem suam duxerit status religiosus.

Quaest. 806. Qualiter status religionis in hac sua perfectione definiatur.

Quaest. 807. An & quae dictorum votorum solennitas sit de essentia status religiosi.

Quaest. 808. An & unde sit religionum diversitas, & quotuplicis generis ea sint.

Quaest. 809. Quinam capaces, & quinam incapaces, ingredi religionem.

CAP. II.

De novitiatu & novitiis.

Quaest. 810. A qua aetate novitiatus inchoari possit.

Quaest. 811. Tempus probationis quantum, & qualiter completum esse debeat.

Quaest. 812. Tempus novitiatus an & qualiter debeat esse continuum.

Quaest. 813. An, qui novitiatu iam expleto a religione dimissus est, vel sponte recessit, dein denuo receptus, de novo novitiatum inchoare & complere debeat.

Quaest. 814. Novitiatus an ab assumptione habitus inchoandus, & in eo peragendus.

Quaest. 815. In quo loco peragendus novitiatus.

Quaest. 816. An & qualiter novitii obligentur ad servandas regulas & statuta religionis, superiorumque regularium praecepta.

Quaest. 817. Quibus iuribus ac privilegiis gaudeant novitii.

Quaest. 818. Quo jure gaudeant ad obtinenda, retinenda & resignanda beneficia & pensiones.

Quaest. 819. An & qualiter novitius disponere possit de bonis suis, iisque renunciare.

Quaest. 820. Quid sit circa renunciationem hereditatis obventurae factum a novitio.

Quaest. 821. An & qualiter liberi, liberè possint ingredi religionem, & eandem ingressi, intra annum probationis liberè egredi, & ad seculum redire.

Quaest. 822. An & qualiter novitius dimitti aut expelli possit a religione.

Quaest. 823. An novitio egredienti restituenda omnia bona, quae intulit, habitusque ipse.

Quaest. 824. An novitius rediens ad sa-

culum teneatur refundere monasterio expensas in se alendo ab eo factas.

Quaest. 825. An novitii tempore novitiatus possint suscipere ordines, & a quo Episcopo.

CAP. III.

De professione religiosa & professis.

Quaest. 826. Quid & quotuplex sit professio.

Quaest. 827. Professio expressa qualiter fieri possit & debeat.

Quaest. 828. Qualiter seu quot modis fiat professio tacita.

Quaest. 829. An certa aetas & quae requiratur ad valorem professionis expressae.

Quaest. 830. An & qualiter ad valorem professionis requiratur libertas a coactione.

Quaest. 831. An & qualiter error & ignorantia reddant professionem invalidam.

Quaest. 832. An & qualiter ad professionis valorem, aut saltem, ut licite fiat, requiratur, ut proficiens sit sui iuris, nullique obstrictus.

Quaest. 833. An & qualiter valeat professio facta a gravato ere alieno vel obnoxio ratiociniis.

Quaest. 834. An & qualiter professio ab Episcopo sine licentia Papae sit valida.

Quaest. 835. An & qualiter necessitas parentum impediatur valorem professionis liberorum, & e contra necessitas liberorum valorem professionis parentum.

Quaest. 836. An & qualiter ad valorem professionis requiratur, ut ea ab aliquo acceptetur, & quinam potestatem ad eam acceptandam habeant.

Quaest. 837. Invalidè facta professio, an & qualiter ratificari possit.

Quaest. 838. An, qualiter, & coram quo nulliter professus reclamare possit.

Quaest. 839. An, qua ex causa, & qualiter post elapsum quinquennium sit locus restitutioni in integrum ad hoc, ut audiri debeat is, qui intra quinquennium professionis suae nullitatem ignoravit, vel aliter a reclamando impeditus fuit.

Quaest. 840. An & qualiter professio dissolvi possit.

Quaest. 841. Quinam sint effectus professionis.

Quaest. 842. Cui acquirat religiosus professus.

CAP.

CAP. IV.

De transitu religiosi ab una religione ad aliam.

Quaest. 843. An & quibus de jure permissus hic transitus.

Quaest. 844. An & qualiter necesse sit fieri ad ordinem perfectiorem & strictiorem, & qui ordines dicantur tales.

Quaest. 845. An & qualiter, & cujus licentia requiratur ad licite transeundum ad religionem aliam etiam strictiorem.

Quaest. 846. Quae praeterea conditiones requirantur ad hunc transitum.

Quaest. 847. An transeunti ad ordinem alium illius novitiatus subeundus, & de novo in eo emittenda professio.

Quaest. 848. Transiens ad alium ordinem quenam secum conferre possit.

Quaest. 849. Legatum & hereditas oblata religioso transeunti ad aliam religionem, cui cedant, an priori, an posteriori religioni.

Quaest. 850. Quenam Jure Canonico interdicta etiam legitime transeuntibus ad aliam religionem.

Quaest. 851. An & qualiter intra eandem religionem, diversis gradibus constantem ab uno gradu ad alium transitus fieri possit.

CAP. V.

De professis ejectis, fugitivis, apostatis,

Quaest. 852. Ejecti a religione, fugitivi, apostatae qui dicantur.

Quaest. 853. Professus num ejici possit a religione.

Quaest. 854. Quae sit causa legitima ejiciendi professos.

Quaest. 855. Quid sit circa ejectionem monialium.

Quaest. 856. Quid sit circa dimissionem & expulsionem scholasticorum, seu simplicibus votis tantum obstrictorum in societate.

Quaest. 857. Quibus competat potestas ejiciendi, professos, & qualiter ab eis in hoc procedendum, & an Episcopus se immiscere huic negotio possit, cognoscendo de justitia ejectionis.

Quaest. 858. Qualiter ejecti teneantur se corrigere, & ad ordinem redire.

Quaest. 859. Num igitur & qualiter teneatur religio ejectum recipere & revocare, & fugitivum requirere.

Quaest. 860. An fugitivos & apostatas, ubicunque inventi, a Praelatis suis regularibus capi & incarcerari possint.

Quaest. 861. An ejecti reduci aut recipi

possint sine nova possessione, & restitui in pristina officia & gradus.

Quaest. 862. An expulsus, dum non recipitur a suo ordine, possit aut teneatur ingredi aliam religionem.

Quaest. 863. An & qualiter ejecti in perpetuum mancant obstricti suis votis.

Quaest. 864. An & cui Episcopo, & in quibus ejecti debeant obedientiam.

Quaest. 865. Utrum ejecti teneantur ad alia vota emissa in religione, aliasque austeritates & observantias regulares, ad recitandum officium divinum, deferendumque habitum religionis.

Quaest. 866. Ejecti & fugitivi cui acquirant.

Quaest. 867. An religio teneatur reddere ejectis donata sibi ab eis.

Quaest. 868. An fugitivos & ejectos jure religio teneatur alere.

Quaest. 869. An & qualiter religio solvere teneatur, quae fugitivi & ejecti, apostatae extra religionem consumpserunt in sui alimentacionem, vel alii in eorum reductionem.

Quaest. 870. Quenam sint poenae fugitivorum & apostatarum, eorumque, qui ad fugam & apostasiam cooperantur, aut eos recipiunt.

TITULUS XXXII.

De conversione conjugatorum.

Quaest. 871. An & quo jure dissolvatur matrimonium.

Quaest. 872. Intra quod tempus post matrimonium ratum conjugum alter ingredi possit religionem.

Quaest. 873. Quae requirantur ad consummationem, & an post eam coniuges ingredi possint religionem, an requiratur alterius consensus.

Quaest. 874. An & qualiter sine consensu alterius innocens ob adulterium ab eo commissum, aut lapsum illius in haeresim ingredi possit religionem aut ordines suscipere.

Quaest. 875. An post ingressum conjugis in religionem conjux alter remanens in saeculo possit transire ad secunda vota, an vero teneatur edere professionem, aut saltem votum castitatis, & quando illud sufficiat.

Quaest. 876. An & qualiter, ut conjux consummato matrimonio ingredi possit religionem, requiratur insuper auctoritas & licentia Episcopi.

Quaest. 877. An & qualiter dicta de licentia conjugis amittendoque ab eo voto

castitatis, aut intranda religione requirantur quoque ad sacros ordinis recipientes & ad assumptionem ad Episcopatum.

Quæst. 878. An votum simplex continentie post matrimonium consummatum ab uno conjugum vel ab utroque mutuo consensu emitti possit, & ad quid vi illius obligentur.

TITULUS XXXIII.

De conversione fidelium.

Quæst. 879. Infidelis conversus ad fidem, an & quando in conjugio cum infideli remanere possit & debeat, & quid, si plures habeat uxores.

Quæst. 880. An & qualiter infidelis possit ducere in uxorem cuius machinationibus occidit ejus maritum.

Quæst. 881. Infidelium uno converso, & altero manente in infidelitate, cui eorum proles communis assignanda.

TITULUS XXXIV.

De voto & voti redemptione.

CAP. I.

De voti natura, varietate, obligatione.

Quæst. 882. Qualiter votum definitur.

Quæst. 883. Quotuplex sit votum.

Quæst. 884. Quæ & qualis sit obligatio voti.

Quæst. 885. Qualis sit obligatio voti indeterminate concepti quoad tempus quantitatem, individuitatem.

Quæst. 886. Votum conditionatum qualiter obliget.

Quæst. 887. Votum penale qualiter obliget.

Quæst. 888. Quenam personæ se voto obligare possint.

Quæst. 889. Num obligatio voti solum voventem astringat & per alium impleri nequeat.

Quæst. 890. An & qualiter obligatio voti transeat ad hæredes defuncti.

Quæst. 891. Num donatarius & legatarius teneantur vota donantis & legantis exequi.

Quæst. 892. Obligatio voti quando & qualiter cesset.

CAP. II.

De voti redemptione seu commutatione, irritatione, dispensatione.

Quæst. 893. Redemptio voti quid sit & quotuplex.

Quæst. 894. A quibus & quibus de causis fieri possit votorum commutatio.

Quæst. 895. Irritatio votorum quid sit & quotuplex.

Quæst. 896. Ad quæ vota extendat, vel non extendat se potestas irritativa.

Quæst. 897. Qualiter irritatio voti fieri possit.

Quæst. 898. Superiores regulares circa irritanda vota suorum quid possint.

Quæst. 899. Qualiter parentes irritare possint vota filiorum & qui in ordine ad hoc veniant nomine parentum & filiorum.

Quæst. 900. Conjuges qualiter irritare possint vota.

Quæst. 901. An & qualiter domini irritare possint vota servorum.

Quæst. 902. Disputatio votorum quid sit.

Quæst. 903. Causæ sufficientes dispensandi in votis quenam sint.

Quæst. 904. Quinam habeant potestatem ordinariam dispensandi in votis.

Quæst. 905. An & quæ sint vota reservata Papæ, & in quibus casibus ab iis absolvi seu dispensari possit Episcopus aut regularis.

TITULUS XXXV.

De statu monachorum & canonicorum regularium.

CAP. I.

De institutione novæ religionis, transitu conventus totius ad alium, receptione regularium, celebrandis Capitulis & visitatione eorum, de promotione eorum ad parochias.

Quæst. 906. An licitum sit instituere novam religionem.

Quæst. 907. Num ordo aliquis collegivè seu simul totus ad alium ordinem, vel conventus ad alium conventum transire possit.

Quæst. 908. An pro susceptione alicujus ad religionem accipi possit, & quo numero recipi possit personæ ad monasteria.

Quæst. 909. An, quando, & qualiter celebranda Capitula regularium.

Quæst. 910. Quid specialiter statutum circa visitationes monialium.

Quæst. 911. Regulares, an & qualiter præponi possint Ecclesiis parochialibus, aut etiam habere beneficia non curata.

CAP.

CAP. II.

De clausura & peculio regularium,
tam virorum quam mulierum.

Quæst. 912. *Nomine clausuræ vel claustrari quid veniat.*

Quæst. 913. *An & à quibus clausura possit induci, & inducta restaurari.*

Quæst. 914. *Qualis sit obligatio monialium non egrediendi, & num aliquæ ab hac obligatione liberentur.*

Quæst. 915. *Quenam sint causæ legitimæ egrediendi clausuram, & dandi ad hoc licentiam.*

Quæst. 916. *An, & à quibus approbandæ causæ egressus, & à quibus is concedendus.*

Quæst. 917. *Quenam pænæ statutæ monialibus illicitè egredientibus, iisque ad hoc cooperantibus, licentiam iis dando ad hos, aut illas comitando & egressas recipiendo.*

Quæst. 918. *Quinam absolvere possint à dictis pænis, aut in iis dispensare.*

Quæst. 919. *Qualiter & quibus ingressus intra septa monasterii monialium sit prohibitus.*

Quæst. 920. *A quibus & qualiter concedenda hæc licentia ingrediendi monasteria.*

Quæst. 921. *Quenam sint causæ legitimæ ac necessariæ ad concedendum licentiam ingrediendi monasteria monialium.*

Quæst. 922. *Habentes facultatem ingrediendi clausuram an & quibus comitantibus possint vel non possint eam ingredi.*

Quæst. 923. *Quas pænæ & censuras incurrant, qui extra casus permisos, & citra licentiam ingrediuntur clausuram monialium.*

Quæst. 924. *Quinam igitur absolvere & dispensare possint à pænis statutis tam ingredientibus, quam admittentibus ad illum ingressum.*

Quæst. 925. *An & qualiter quoque prohibita alloqui & frequentare moniales citra ingressum in clausuram.*

Quæst. 926. *Peculium quid & quotuplex, an & qualiter illud habere possint regulares.*

TITULUS XXXVI.

Dereliquis domibus, ut Episcopis sint subiecti.

Quæst. 927. *Quenam dicantur in præsentente domus religiosa.*

Quæst. 928. *Ecclesiæ, hospitalia alia.*

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

que similia loca qualiter præsumantur & probentur erecta auctoritate Episcopi.

Quæst. 929. *An & cui Episcopo subiectæ sint Ecclesiæ, monasteria, aliæque loca pia.*

Quæst. 930. *Dum dubitatur, in cuius diocesi Ecclesiæ sita, cui subiecta, & à quo Episcopo consecranda.*

Quæst. 931. *Quid Episcopus possit circa locorum religiosorum visitationem, exigendasque rationes ab eorum administratoribus.*

Quæst. 932. *Quid possit Episcopus in locis exemptis quoad exercenda jurisdictionalia.*

Quæst. 933. *Quid possit Episcopus circa immutationem status locorum religiosorum.*

Quæst. 934. *Ecclesiæ sita in diocesi Episcopi, an & qualiter teneatur ei præstare iura Episcopalia.*

TITULUS XXXVII.

De capellis monachorum & aliorum religiosorum.

Quæst. 935. *Quid veniat nomine capelle.*

Quæst. 936. *In Ecclesiâ parochiali, seu habente populum cum annexa cura animarum, unita monasterio seu Ecclesiâ regulari quis, à quo & qualiter præficiendus Capellanus & Rector.*

Quæst. 937. *An & qualiter in huiusmodi Ecclesiis constitui nequeat sicut vicarius regularis sine socio.*

Quæst. 938. *An, quæ, qualis & quantitas assignanda vicariis Ecclesiarum unitarum seu incorporatarum, monasterio, capitulo, universitati portio.*

TITULUS XXXVIII.

De Jure patronatus.

TITULUS XXXIX.

De censibus, exactioibus & procurationibus.

Quæst. 939. *Quid & quotuplex sit census.*

Quæst. 940. *A quibus census imponi possit.*

Quæst. 941. *An & qualiter census, de quo hic, constitui seu acquiri possit, & acquisitus tolli per prescriptionem.*

Quæst. 942. *Census cathedralicus seu cathedralicum quid sit, quando nam, seu ubi, à quibus petendum, num adhuc in*

(G)

usu,

usu, in ejus exactione & solutione qualiter attendenda consuetudo.

Quæst. 943. In qua moneta solvendus census.

Quæst. 944. An ex annua præstatione census facta Episcopo ab aliqua Ecclesia vel monasterio rectè colligatur & probeatur ejusdem subjectio, & quomodo peti ac probari debeat.

Quæst. 945. Quæ veniant nomine exactionis.

Quæst. 946. An & qualiter Episcopi aliique Prælati iis inferiores possint collectas & exactiones extraordinarias imponere.

Quæst. 947. An & qui locis suis subditis imponere possint novas & extraordinarias exactiones.

Quæst. 948. An & qualiter illæ exactiones obligent in conscientia.

TITULUS XL.

De consecratione ecclesiæ vel altaris.

CAP. I.

De consecratione ecclesiæ, cæmiterii, altaris & calicis.

Quæst. 949. Quid veniat hic nomine ecclesiæ, & qualiter distinguatur à Basilica.

Quæst. 950. Quid sit consecratio ecclesiæ, & qualiter à benedictione distinguatur.

Quæst. 951. Ecclesia num consecranda ante constitutam & collatam ei dotem competentem, & quænam illa.

Quæst. 952. An & qualiter Ecclesia destructa seu execrata, vel etiam amplificata de novo consecranda.

Quæst. 953. Consecratio Ecclesiæ an & quando iteranda.

Quæst. 954. A quo consecranda & benedicenda Ecclesia.

Quæst. 955. Quo die & tempore consecrari possit Ecclesia.

Quæst. 956. Quid sit de consecratione altaris.

Quæst. 957. An necessarium altari consecrando imponi reliquias SS.

Quæst. 958. An & quando in altari non consecrato celebrari possit missa.

Quæst. 959. Qualiter altaria execrentur, ut nova egeant consecratione.

Quæst. 960. An & qualiter altari fixo execrato execretur Ecclesia.

Quæst. 961. Calices, patenæ & paramenta sacerdotalia qualiter consecrentur & exercentur, & quid de campanis.

Quæst. 962. Cæmiterium an & quomodo consecretur aut benedicatur.

CAP. II.

De pollutione & reconciliatione ecclesiæ & cæmiterii.

Quæst. 963. An & quando pollui dicatur, & in specie, quorum sepultura polluantur Ecclesia & cæmiterium.

Quæst. 964. An & quando ob effusionem sanguinis polluantur Ecclesia & cæmiteria.

Quæst. 965. Qualiter polluantur Ecclesia & cæmiterium homicidio.

Quæst. 966. An & qualiter polluantur effusione seminis humani.

Quæst. 967. An & qualiter polluantur Ecclesia per alia peccata in ea commissa, & specialiter per hoc, quod fuerit consecrata vel benedicta per Episcopum notoriè excommunicatum.

Quæst. 968. An, ut Ecclesia, cæmiterium, altare, calix censeantur & sint polluta, & egeant reconciliatione, requiratur, ut per quæ pollui dicitur, sint publica & notoria.

Quæst. 969. Quæ loca Ecclesiæ eique adjacentia veniant, ut Ecclesia censeatur polluta.

Quæst. 970. Num actiones istæ de se alias inductivæ pollutionis, si fiant occultè in Ecclesia, vel etiam palàm in locis illi aditis, etsi per illas non polluantur Ecclesia, nihilominus sint sacrilegia.

Quæst. 971. Qui sint effectus pollutionis Ecclesiæ.

Quæst. 972. Ecclesia consecrata, polluta quando, à quo & qualiter reconcilianda.

Quæst. 973. Ecclesia non consecrata nec benedicta, si in ea committantur, per quæ alias consecrata polluitur, à quo & qualiter reconcilianda.

Quæst. 974. Quid facere debeat sacerdos actu celebrans, si ecclesia sub sacrificio missæ pollueretur.

TITULUS XLI.

De celebratione missæ, sacramento Eucharistiæ & divinis officiis.

Quæst. 975. Quo loco missa licitè celebrari possit.

Quæst. 976. An, quoties & quo iure teneantur parochi celebrare missam pro suis Parochianis.

Quæst.

Quest. 977. An, qualiter, & quarum missarum numerus, quando & a quo ad minorem numerum reduci possit.

Quest. 978. Quinam ad horas recitandas astringantur.

que veniant, an & qualiter veneranda, & a quo approbanda.

Quest. 990. An reliquia vendi, auferri, exponi extra capsas aut alio transferri possint.

TITULUS XLII.

De Baptismo ejusque effectu.

Quest. 979. Quæ sit materia & forma Baptismi.

Quest. 980. Quodnam sit subjectum Baptismi, seu quibus invalidè ac licitè conferri possit.

Quest. 981. Quis sit minister Baptismi.

Quest. 982. Qui sint effectus Baptismi.

TITULUS XLIII.

De presbytero non baptizato,

Quest. 983. An & qualiter necessarius sit ad salutem & alia sacramenta suscipienda & administranda Baptismus fluminis.

Quest. 984. An & qualiter ad suscipiendos ordines prærequiratur in ordinando Sacramentum Confirmationis.

TITULUS XLIV.

De custodia Eucharistiæ, Chrismatis & aliorum Sacramentorum.

Quest. 985. Quid præcipiatur vel prohibeatur duobus Capitulis hoc titulo contentis.

TITULUS XLV.

De reliquiis & veneratione Sanctorum.

Quest. 986. Quid sit canonizatio SS. à quo faciendâ, & quæ ad eam licitè faciendam requirantur.

Quest. 987. Qualiter ad canonizationem requirantur vera miracula, & quænam sint talia.

Quest. 988. An & qualiter colere & invocare liceat sanctos necdum canonizatos aut beatificatos.

Quest. 989. Nomine reliquiarum SS.

TITULUS XLVI.

De observatione jejuniorum.

TITULUS XLVII.

De purificatione post partum.

Quest. 991. An, & quando tempore puerperii post partum abstinendum ab ingressu templi, & quæ obligatio ante ingressam petendi benedictionem à parcho, eidemque offerendi pro ea aliquid.

TITULUS XLVIII.

De Ecclesiis ædificandis & reparandis.

CAP. I.

De ædificandis Ecclesiis parochialibus aliisque, & monasteriis.

Quest. 992. Ecclesiæ materiales quotuplex generis.

Quest. 993. A quibus & cujus auctoritate exstrui de novo possint Ecclesiæ.

Quest. 994. An & quibus ex causis fieri possit Ecclesiæ novæ constructio.

Quest. 995. Quenam præter justam causam ad erectionem novæ Ecclesiæ requirantur conditiones.

Quest. 996. Cujus consensus necessarius ad erectionem novæ Ecclesiæ.

Quest. 997. Cujus consensus requiratur ad creationem novorum monasteriorum, qualiter & ex qua causa is præstandus.

Quest. 998. Qualiter præsumantur adhibite solennitates causæ sufficiens, consensus seu auctoritas potentis concedere licentiam ædificandi novas Ecclesias.

CAP. II.

De reparatione Ecclesiarum, earumque conversione in alias, aut etiam in usus profanos.

Quest. 999. A quibus & quorum sumptibus reparanda Ecclesia.

Quaest. 1000. An & qualiter Ecclesia simplex in Parochialem & contra, item secularis in regularem & contra mutari possit.

Quaest. 1001. An & qualiter Ecclesia destrui & in usus profanos mutari possit.

TITULUS XLIX.

De immunitate Ecclesiastica.

CAP. I.

De immunitate Ecclesiastica in genere, & in specie de immunitate locali quoad actiones in locis sacris prohibitas exerceri.

Quaest. 1002. Immunitas Ecclesiastica quid sit.

Quaest. 1003. Quo jure immunitas ecclesiastica introducta.

Quaest. 1004. An consuetudine ius asyli aliaque immunitas respectu actionum, rerum, personarum tolli possit.

Quaest. 1005. Quid Pontifex possit quoad tollendam vel minuendam immunitatem Ecclesiasticam.

Quaest. 1006. An Ecclesiastici renunciare possint immunitati.

Quaest. 1007. Quae loca gaudeant immunitate locali.

Quaest. 1008. An & qualiter in praedictis locis prohibitum exercere actus judiciales.

Quaest. 1009. Quid sit circa actus alios extrajudiciales in locis sacris exercendos.

CAP. II.

De immunitate asyli.

Quaest. 1010. Quae loca gaudeant immunitate asyli.

Quaest. 1011. An & ad quantum spatium immunitate asyli gaudeant confinia Ecclesiae.

Quaest. 1012. An & qualiter immunitate gaudeant privata oratoria, monasteria hospitalia.

Quaest. 1013. An & quando caemiteria gaudeant jure asyli.

Quaest. 1014. An & qualiter confugientes ad SS. Eucharistiam fruuntur asylo.

Quaest. 1015. An & qualiter jure asyli gaudeant Palatia Episcoporum, Cardinalium, Principum secularium & Orationum.

Quaest. 1016. Quinam gaudeant asylo, & in specie, num etiam infideles, haeretici, excommunicati, interdicti.

Quaest. 1017. An & qualiter & religiosi gaudeant asylo.

Quaest. 1018. An & qualiter servus gaudeat asylo.

Quaest. 1019. An & qualiter debitor gaudeat asylo.

Quaest. 1020. Num fugiens e carcere, condemnatus ad mortem, elabens e manibus ministrorum, dum ducitur ad supplicium, ductus per Ecclesiam, gaudeat in ea asylo.

Quaest. 1021. Quenam sint crimina, quorum rei non gaudent privilegio asyli.

Quaest. 1022. Quinam veniant nomine Publiconum latronum & grassatorum, ut excludantur asylo.

Quaest. 1023. Qui veniant nomine depopulatorum agrorum, & num tam diurnus, quam nocturnus depopulator propterea privetur asylo.

Quaest. 1024. An & qui excludantur asylo, qui in Ecclesia & caemiteriis committunt homicidia vel mutilationes.

Quaest. 1025. Quinam censeantur adhuc occidere & mutilare in Ecclesia, ut priventur ejus asylo.

Quaest. 1026. An proditorie occidentes priventur asylo.

Quaest. 1027. An & qualiter assassinus privetur asylo.

Quaest. 1028. An privetur asylo reus haeresis.

Quaest. 1029. An & qualiter rei laese majestatis priventur asylo, & qui in ordine ad hanc privationem veniant nomine Principis.

Quaest. 1030. An praeter delicta jam enumerata & expressa in Bulla Gregor. sint adhuc alia, quae privent immunitate asyli.

Quaest. 1031. An confugientes ad Ecclesiam rei repelli possint.

Quaest. 1032. Reus in asylo constitutus, an, a quo & qualiter custodiendus.

Quaest. 1033. An & a quo constituto in asylo ministranda alimenta.

Quaest. 1034. An constituto in asylo auri ferri possint, quae is secum illuc intulit.

Quaest. 1035. An existens in asylo per sententiam adjudicari possit morti, aut damnari ad aliam penam corporalem vel pecuniariam.

Quaest. 1036. Quorum sit cognoscere, num

num reus gaudeat asylo, & qualiter de super cognoscere debeant.

Quæst. 1037. An & quando in asylo constitutus per vim extrahi, aut sponte egressus capi possit.

Quæst. 1038. An, quando, qualiter, & à quo recepti in asylo curiæ seculari extrahi & consignari possint.

Quæst. 1039. An & qualiter reus defendere se possit contra iudicem tentantem se contrahere à loco sacro extra casus exceptos.

Quæst. 1040. An & quando, & cui Ecclesiæ reus iniquè extractus ex asylo, aut malè traditus restituendus, & quomodo in eo casu cum extracto procedendum.

Quæst. 1041. Qualem culpam & pœnam incurrant violantes immunitatem per illegitimam extractionem, & quinam pro talibus habeantur.

Quæst. 1042. Qualiter & à quo violatores asyli absolvi possint à dicta excommunicatione.

CAP. III.

De immunitate Ecclesiastica reali seu bonorum Ecclesiasticorum ad Ecclesias personasque Ecclesiasticas pertinentium.

Quæst. 1043. Quenam loca in ordine ad fruendum hac immunitate reali veniant nomine Ecclesiæ, & quinam nomine Ecclesiasticorum.

Quæst. 1044. Quenam veniant nomine tributorum in ordine ad gaudendum vel non gaudendum immunitate ab illis.

Quæst. 1045. An & quæ res seu bona Ecclesiarum monasteriorum personarumque Ecclesiasticarum gaudeant immunitate à contributionibus, exactiõibus laicorum & iurisdictione laicali.

Quæst. 1046. Num bonis liberis iam acquisitis ab Ecclesia possit imponi primò à Principe onus istiusmodi reale ex potestate iurisdictionis supremæ, quam habet in territorio suo.

Quæst. 1047. Specialis: num igitur etiam Clerici constituere teneantur ad ne-

R, P. Leur, Jur. Can. Lib. III.

cessitates & utilitates publicas, communes, ordinarias.

Quæst. 1048. An bona antecederet obnoxia iurisdictioni & exactiõibus laicorum transeant cum isto onere ad Ecclesiam & Clericos.

Quæst. 1049. Quinam veniant nomine violatorum immunitatis realis, & quas pœnas incurrant, & qui ab illis absolvere possint.

CAP. IV.

De immunitate purè personali Ecclesiasticorum.

Quæst. 1050. An & qualiter Ecclesiasticæ personæ immunes sint à tributis merè personalibus.

Quæst. 1051. A quibus oneribus seu actionibus exercendis per se vel alios nomine suo immunes sint Ecclesiastici ratione status sui.

Quæst. 1052. Qualiter personæ Ecclesiasticæ immunes sint à tractione earum ad forum seculare tam in criminalibus quàm civilibus.

Quæst. 1053. An, à quo, & per qualem injectionem manuum violentarum in personam Ecclesiasticam violetur immunitas ecclesiastica personalis.

TITULUS L.

Ne Clerici vel monachi secularibus negotiis se misceant.

Quæst. 1054. Quid & quotuplex negotiatio & negotium, & qualiter prohibita Clericis secularibus & religiosis.

Quæst. 1055. An Clericis ac religiosis prohibitum Tabellionis & Notarii officium.

Quæst. 1056. An & quos actus iudicarios exercere possint Clerici & religiosi.

Quæst. 1057. An & quæ officia militaria obire possit Clericus.

(H)

Quæst.

Quæst. 1058. Num Clerici esse possint gubernatores sæculares, officiales & ministri laicorum. scere vel docere sit licitum vel prohibitum religiosi.

Quæst. 1059. An liceat Clericis exercere chirurgia.

Quæst. 1060. Quænam studia addi.

Quæst. 1061. Quæ sit pena religiosorum sine licentia suorum Prælatorum accedentium ad studia, & docentium illos.

